

Multidisciplinary Research Journal

2017 July-December
Book 18-Volume 18

Misbah

niche of Knowledge

Medium of Intellectual Search and Beacon of Academic Harmony

(Peer - Refereed Multi disciplinary Research Journal)



M.E.S. College, Nedumkandam, Idukki - Kerala

(Aided College, affiliated to

Mahatma Gandhi University, Kottayam

and accredited by NAAC with 'B' Grade)

Misbah - Niche of Knowledge

Peer-Refereed Multidisciplinary Research Journal

ISSN: 0976-2523

Chief Editor

Prof. A.M. Raheed

(Principal)

Associate Editor

Dr. D.Rejikumar

[HoD], Dept. of Malayalam

Cover Design

Dileep Divakaran

Subscription : Rs. 750/-

Published by:

Research Committee

M.E.S. College Nedumkandam

Chembalam P.O.

Idukki - 685 553

Phone: 04868-232043, 230343, 233060 (Fax)

e.mail: misbahmes@gmail.com

mesndkm@gmail.com

www.mesnedumkandam.in

Typesetting & Printing

Thrisha Books And Publishers,

Nedumkandam,

Orion Offset Press, Kattappana.

The responsibility of the content of each article
solely rests with the author concerned.

Editorial

The intercultural or the interreligious fellowships among the people have been moulded on their multi cultural experiences all over the world. The unicultural life patterns help human beings only to keep away from the vibrancy of cross cultural togetherness. The human societies world wide painfully witness the conflict between multi culturalism and uniculturalism as the right wing forces take root in the political as well as social spheres taking the form of political mobilisation and social hatred. The peaceful coexistence will get into risk zones unless deliberate efforts to wipe out such forces are resorted to. Let three 'C's namely Co existence, Composite Culture and Cosmopolitan Outlook, be the rule of the day everywhere. Misbah, through its niche of knowledge strives to allocate space for diverse views and always share multicultural experiences.

Prof. A.M. Rasheed

Principal

Advisory Board

Prof. Dr. Umar Tharamel,

Head of the Department of Malayalam & Kerala Studies, University of Calicut.

Dr. Sunny Kuriakose,

Professor and Dean, FISAT, Angamali.

Dr. E. Abdul Razac,

Former Principal, T.K.M. Arts & Science College, Kollam.

Dr. Babu Joseph,

Associate Professor, Dept. of Hindi, K.E. College, Mannanam

Dr. Sabu M.K.,

Associate Professor, Department of Computer Applications,
Cochin University of Science And Technology, Kochi.

Prof. K.A. Abdul Kalam,

Associate Professor, Dept. of Commerce, M.E.S. Asmabi College, Kodungaloor.

Dr. Nagendra Sreenivas,

Assistant Professor, Department of Russian and Comparative Literature,
Jawaharlal Nehru University, New Delhi.

Editorial Board

Dr. K.Anvar, Principal, Mahatma Gandhi University College of
Teacher Education, Nedumkandam.

Dr.. K.M. Nissamudeen, Assistant Professor, Department of Physics, Kannur University.

Dr. Lalu S. Kurup, Assistant Professor, Department of Malayalam,
N.S.S. College, Nilamel, Thiruvananthapuram.

Dr. Lovelymol Sebastian, Associate Professor [HoD],
Dept. of Mathematics, M.E.S. College, Nedumkandam
Dr. J.P. Thavamany, Associate Professor, Dept. of Mathematics,
M.E.S. College, Nedumkandam.

Prof. Shamlal A.Latheef, Assistant Professor [HoD]
Department of English, M.E.S. College Nedumkandam

Dr. T.K. Jabir, [HoD], Dept. of Political Science,
M.E.S. College, Nedumkandam.

CONTENTS

1.	Transgressive Interstices and Syncretism Elements : Selective Study of Anitha Nair, Jhumpa Lahiri and Manju Kapur Radhika B.	1
2.	ശീർഷകമില്ലാത്ത കാവ്യഭാവന : - ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ കവിതകളിലെ കാല്പനികത ഡോ. ലക്ഷ്മി വി.എസ്.	9
3.	Stress in Adolescent Girl Students: A Study on selected schools in Kerala State. Dr. K. Anvar	18
4.	ഉറുമിന്റെ 'മിണ്ടാപ്പെണ്ണി'ലെ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനങ്ങൾ ഡോ. സെൽവി സേവ്യർ	27
5.	കഥകളിലെ അഭയാർത്ഥി പ്രമോദ്.പി.ആർ, ഡോ. എൻ. ഇ. നാരായണൻ (ഗവേഷണ മാർഗ്ഗരീതി)	36
6.	The Effects of G.S.T. in the prices of Foods served by Hotels and Restaurants in Kanjirappally Town Muhemmed Faisal V.A. & Rameena K.A.	43
7.	ഭാരതീയത ഗോത്രയാനത്തിൽ : അനിതാമോൾ സി.എസ്.	63

**TRANSGRESSIVE INTERSTICES
AND SYNCRETISM ELEMENTS :
SELECTIVE STUDY OF ANITA NAIR,
JHUMPA LAHIRI AND MANJU KAPUR**

Abstract: This article focuses over few artistic fictional works of Anita Nair , Jhumpa Lahiri and Manju Kapur who explore the distinct and varied quest of diasporic identity formation. This dissertation argues the representation of queer space in colonial and postcolonial Indian fiction and the marginalization of the sexual dissidents in the Indian diaspora. The spatial reclamation in these texts, also interrogates the received notion of queer empowerment by shifting the emphasis from visibility and inclusion to alternative agential modes such as secrecy and camouflage focusing on Anglophone, regional and diasporic Indian writings Anita Nair's *Ladies Coupe* (2001), Jhumpa Lahiri's *The Namesake* (2003), Manju Kapur's *A Married Woman* (2002) by examining the different ways in which these texts represent the transgressive interstitial outgrowths, queer space and how they imagine an alternate cartography for the disenfranchised sexual citizens conveying the myriad possibilities of centering the subaltern that surpass the fluid geographies and stem cultures. In order to contextualize the process of this dispossession this article combines two emergent discourses in contemporary academia: cultural

RADHIKA.B

Assistant Professor,
Ernad Knowledge City College
of Commerce & Science, Manjeri.

Mob : 9809163796

e-mail : radhikavignesh@gmail.com

geography and postcolonialrethinking of the constructions of gender and sexuality.

Keywords:

diaspora , interstitial outgrowths, cartography, queer space,cultural geography, subaltern tradition, gender,disco

Scope and Objective:

As an established fact, woman constitute about a half of the total human population on the earth. Woman plays important role not only in reproduction but many other spheres of human life. She has proved herself equally productive if not more than man. Nonetheless, conventionally she has been considered weaker sex and discriminated on various accounts across societies of the world. She has been exploited, marginalised and subjugated by men for centuries, and forced to learn and accept the masculine patterns of thought and action. She has been portrayed with certain typical qualities – loving, caring, self-denying, forgiving, easily misguided, irrational, emotional et al. Man generally seeks control over her. It was this primal dominance which arouses in man’s insecurity, jealousy and hostility towards woman. Whenever she becomes untameable, she has been branded as corrupt and punished harshly by the patriarchal structure. Since literature reflects society, this chauvinist tendency is also reflected in the literary works. The human history bears the testimony of the fact that man has subjected woman to his will, used her as a means to promote his selfish gratification, to satisfy his sensual pleasures, to be instrumental in promoting his comfort; but never has he desired to elevate her to that rank she was created to fill. He has done all he could do to debase and enslave her mind. This attitude of men has been reflected in literature as well. Indian writers in English have a distinguished work that speaks of their incredible eye for the social realities and rise to greater heights in literary firmaments . Among these writers is a new generation of women writers who are ceaselessly on a quest for the multiple consciousness and the process of diasporic identity formation.

Therefore, Schopenhauer's view that women are naturally subservient to men has been criticized by many scholars, especially feminists. This paper is an attempt of the focus made on interstitial space between two locations, cultures and two generations. The characters Akila and family (from Anita Nair's *Ladies Coupe*), Ashok Ganguli's family in Jhumpa Lahiri's *The Namesake* and Astha's personal experiences in Manju Kapur's *A Married Woman*, the way each novel tries to identify the sameness and differences that define the self, identity and the drift towards a transcultural, transnational re-definition of the self. Arnold in *Culture and Anarchy* divides the society into three classes; Barbarian stands for the aristocracy, Philistine for the middle class and populace for the working class. Arnold endorses the way of development through culture than 'anarchy'. Culture, in Arnoldian point of view is the study of perfection that leads us "to conceive of true human perfection as a *harmonious* perfection, developing all sides of our humanity; and as a *general* perfection, developing all parts of our society" (Arnold xi). It is an endless process which is based on a particular system.

Interstices and Syncretism outgrowth in Fiction:

A subtle cultural transformation - Anita Nair's *Ladies Coupe* (2001)

Anita Nair in her novels focuses only on the marginal section of society. Her characters revolt against the social set up of society. They manipulate and negotiate for propagating the middle class values. During the course of this journey, a subtle cultural transformation has been captured. In Anita Nair's second novel *Ladies Coupe* (2001) Akhilandeshwari alias Akhila is the protagonist. She is a forty five year old spinster. She, after the death of her father, is appointed as an income tax clerk. She belongs to a conservative Tamil Brahmin family. Now she takes up the burden of the entire family on her young shoulders and plays the roles of a daughter, sister, aunt and the bread runner. After some time, she decides to get a one way train ticket to the seaside town of Kanyakumari. On way to Kanyakumari, she meets five other women, listens to their stories in the compartment and tells her too. With the help of the description of six women, the novelist highlights how patriarchy affects the course of a woman's life. Our social and cultural values keep them within the enclosure of

traditional social set up. They face injustice and inequality in all walks of life. On the one hand, discussions are carried out about women empowerment; while on the otherhand, the novel puts a question mark on the existing education system and social set up of contemporary India.

Indian homophobic socio-cultural context- Lesbian Bonding:

Manju Kapur's A Married Woman (2002)

“Astha was brought up properly, as befits a woman, with large supplements of fear.” The bitter opening line of Manju Kapur's intelligent and unsettling second novel *A Married Woman* (2002) perfectly underscores the dark mood of its narrative: apparently well-behaved, but below, quietly and bitingly furious.

The idea that all women were meant to get married and be submissive to their husbands was given a second look when we read the novels of Manju Kapur. While Manju Kapur's first novel is a family saga against the historical backdrop of partition, her second novel *A Married Woman* (2002) is a work of investigative reporting on the most controversial and political issue of the demolition of Babri Masjid and a woman's obsession with love and lesbianism. The novel is a kind of narrative on a woman's incompatible marriage and resultant frustration and the contemporary political turmoil in its historical context. Kapur negotiates different issues emerging out of a socio-political upheaval in her country. The novel is a sincere confession of a woman about her personality cult in the personal allegory of a bad marriage. In a realistic way, she has described the Indian male perception of woman as a holy cow even though women are not very interested in history and those in power trying to twist and turn historical facts to serve their own purposes. As a writer of new generation in an atmosphere of the nation's socio-political flux, Kapur has recorded the truth in her fictive narrative. With zeal to change the Indian male perception, she describes the traumas of her female protagonists from which they suffer, and perish in for their triumph. *A Married Woman* deals with women's issues in the present context. It is an honest and seductive story of love, passion and attachment set at the

time of political and religious turmoil in India. Driven by a powerful physical relationship with a much younger woman Pipee, the main character of the novel Astha risks losing the acquisitions of her conventional marriage and safe family. Astha has found someone who actually wants to know (rather than own) her: “given certain circumstances, there was no aphrodisiac more powerful than talking, no seduction more effective than curiosity”.

The novel raises the controversial issue of homosexual relationship in a challenging way. After all gay and lesbian relationships are not mere fancies. This is getting more and more visible in modern societies though we may or may not accept it.

As a married woman Astha, the protagonist, becomes an enduring wife and sacrificing mother. Her temperamental incompatibility with her corporate thinking husband compels her to play the role of “mother and father” for her children. This denies her self fulfillment and leads to the collapse of the institution of marriage. Discontentment leads her to defiance and restlessness. Her anxiety, discomfort, loneliness and isolation do not encourage her to give voice to her unhappiness over her troubled relationship, rather it prompts her to develop the feelings of guilt, negativity and lack of self- esteem in facing the challenges of her life. Restlessness drives her to enjoy absolute loneliness, a sort of entrapment by the family, its commitments, its subtle oppression and she yearns for freedom. In the midst of a family and its vast minefield of income, expenditure, rights, responsibilities, knowledge, discontent, restlessness and dependency, Astha enjoys the fate of the poorest. She is suffocated with the growing needs of her family and “always adjusting to everybody’s needs”. (227) Astha understands a married woman’s place in the family to be that of an unpaid servant or a slave and the thought of divorce brings social and She feels for herself that “A willing body at night, a willing pair of hands and feet in the day and an obedient mouth”, (231) are the necessary prerequisites of a married woman. She contemplates marriage a terrible decision as it puts her in a lot to enjoy bouts of rage, pain and indecision. Judging the male impression of woman she thinks that a married woman is an object of “mind fucking”. (218) She does not think “marriage is just sex” (275) rather it provides interest, togetherness and respect. Being torn between her duty and responsibility, faith

and fact, public ethos and personal ethics she thinks “a tired woman cannot make good wives”, (154) and struggles for an emotional freedom from the scourge of the nation. Manju Kapur frankly depicts the love affair between two women, but less attention has been paid to the historical and political context in which that relationship develops. key to the plot is the Babri Masjid episode. If one’s looking for a metaphor, here it is. A nation falling apart because of religious differences and the dynamics of power politics. A marriage falling apart because of differences that somehow can’t be bridged. It is in this scenario that Astha as a politically conscious painter, by now part of the Sampradayakta Mukti Manch, goes to Ayodhya where she meets Pipee, NGO, widow and a lapsed lesbian. Astha by now the reader perceives is ripe for an affair. And who better than Pipee into whose womanly dyke arms she The tale that thus unfolds powerfully explores how, in a still-traditionalist India entering the age of globalization, evolving personal relations on the micro social level are shaped by wider historical forces, yet can in their turn reshape that same history in an adumbration, potentially utopian even if partial and temporary, of new and more diverse forms of human relationship. In her interview with Nivedita Mukherjee, Kapur says, —it is an attempt to inject an element of artistic and emotional coherence. Actually a relationship with a woman does not threaten a marriage as much as a relationship with a man.

Individual Feminine identity,diasporic narrative:

Jhumpa Lahiri’s The Namesake(2003)

Jhumpa Lahiri believes that for immigrants, the challenge of exile, the loneliness, the constant sense of alienations, the knowledge of and longing for a lost world are more explicit and distressing than for their children. The Namesake is essentially, a story about the struggles and hardships of a Bengali couple who immigrate to the United States to form a life outside of everything they know. The novel is a narrative about the assimilation of an Indian Bengali Family from Calcutta, the Ganguli’s, into America, over thirty years (from 1968-2000); the cultural dilemmas experienced by them and their American born children in different ways, the spatial, cultural and emotional dislocations suffered

by them in their effort to settle “home” in the new land. The Name sake’, takes the Ganguli family from their tradition bound life in Calcutta through their fraught transformation into America. On the heels of their arranged wedding, Ashoka and Ashima Ganguli settle together in Cambridge, Massachusetts. An engineer by training, Ashoka adapts far less warily than his wife; who resists all things American and pines for her family. When their son is born, the task of naming him betrays the vexed results of bringing old ways to the new world. Named after a Russian writer by his Indian parents in memory of a catastrophe years before, Gogol Ganguli brows only that he suffers the bender of his heritage as well as his old, antic name. The novel shows how the immigrants face cultural dilemmas in the foreign system Lahiri shows that the immigrants in their enthusiasm to stick to their own cultural beliefs and customs gradually imbibe the cultural ways of the host country too. Their own children groomed to be “bilingual” and “bicultural” face cultural dilemmas and displacement more.

Conclusion:

Thus through varied characters ,the writers Anita Nair, Manju Kapur and Jumpha Lahiri portrayed the characters which are not simply personification of their perceptions but they brought about a spectrum of known yet unexplored perceptions surrounding modern India that stirs the conscience of the audience .All the Writers weaved stories with a realistic base – stories that speak eloquently of the poignant self. Despite the recurrent search for identity and the dilemma of diasporas experience , they accept the challenges that stare in the face through the writerly ethics of relocating the self and livening their protagonists to balance the cultural forces.

References:

1. Bhabha K Homi (2004),The Location of Culture, Routeledge, New York.
2. Das Nigamananda(Ed) (2008), Jhumpa Lahiri : Critical Perspectives , Pencraft International , New Delhi.

3. Sharma Ram (Dr.) Feministic Voices in Manju Kapoor's '*A Married Woman*'.
 4. Lahiri, Jhumpa. *The Namesake*. Boston: Houghton Mifflin, 2003.
5. Prasad, Bimal. *Indo-Soviet Relations A Documentary Study* New Delhi: Allied Publishers, 1973
6. Manju Kapur : '*A Married Women*' New Delhi : India Ink, 2002.
7. Nayar , Pramod K. *Reading Culture: Theory, Praxis, Politics*. New Delhi: Sage Pub, 2006.
8. Ray, Niharranjan. translated by John W Hood *History of the Bengali People*.
 Hyderabad: Orient Longman, 1994.

ശരീർഷകമില്ലാത്ത കാവ്യഭാവന :- ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ കവിതകളിലെ കാല്പനികത

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം:

ആത്മനിഷ്ഠാനുഭൂതികളുടെ ഭാവനാപൂർണ്ണമായവെളിപ്പെടുത്തലുകളാണ് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കവിതകൾ. ഭാവനയുടെ അനന്തവിഹായസുതേടുന്ന കവിമനസ്സ് അപാരതയുമായി സംവദിക്കുന്നു. അന്തർമുഖത്വവും അന്തർഭാവങ്ങളിൽ വിരിയുന്ന പ്രണയാനുഭൂതിയും കൊണ്ട് കവിത ഭാവസാന്ദ്രമാകുന്നു. സർഗ്ഗവൈഭവം തേടിയുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത കാത്തിരിപ്പിലും കാല്പനികഭംഗിയുണ്ട്. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായുംതിരസ്കരിച്ച് ചിന്തയിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഏകാകിയുടെ വിഷാദഭരിതമായ മനസ്സ് അപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടുന്നു. അഭൗമത്തോടും അപാരതയോടുമുള്ള ആഭിമുഖ്യവും അത് എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയും സാധ്യമാകാത്തതുകൊണ്ടുള്ള നിരാശയും കാല്പനികമാണ്. ഇതോടൊപ്പം ഭൂതകാലവും നഷ്ടസ്മൃതികളായി കവിതയിൽ നിറയുന്നു. ഭാവത്തിലും ആവിഷ്കാരഭംഗിയിലും മുൻകാലകവികളുടെ കവിതയിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്തമായാണ് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കവിതകളിൽ കാല്പനികത അനുഭവവേദ്യമാകുന്നതത്. ശരീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ, അമ്മയ്ക്കൊരുതാരാട്ട്, അച്ഛന്റെചുംബനം എന്നീ കവിതകളിലെ കാല്പനിക പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

DR. LKSHMI V.S
Assistant Professor
Department of Malayalam
S.N.College for Women
Kollam
Ph : 9446527044
e-mail :
lekshmisreepadam@gmail.com

സൂചകപദങ്ങൾ:

കാല്പനികത, അന്തർമുഖത്വം, അമൂർത്തഭാവന, പ്രണയാനുഭൂതി, കാല്പനികവിഷാദം,
പ്രകൃത്യുപാസന

സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനിക ആധുനികാനന്തരഘട്ടങ്ങളിലും കാല്പനികതയുടെ നിലാശോഭ വഹിച്ചുനിൽക്കുന്ന കവിതകളാണ് ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടേത്. ഭൂതകാലാഭിരതിയും ഗൃഹാതുരതയും ഗ്രാമോന്മുഖതയും, പ്രണയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾക്കു കാല്പനികഭംഗി നൽകുന്നു.

അദ്വൈതവും ആത്മനിഷ്ഠവുമായ വികാരങ്ങളുടെ വാഗ്മുപാവിഷ്കരണമാണു കാല്പനികത. ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തെ സംവാദത്തിന്റെ, ആത്മഭാഷണത്തിന്റെ കവിതകളാണ് ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടേത്. ആന്തരിക രഹസ്യങ്ങളുടെ മർമ്മരങ്ങളാണവ. ‘ശരീരക്ഷമില്ലാത്ത കവിതകൾ’, ‘അച്ഛന്റെ ചുംബനം’, ‘എൻജിനീയറുടെ വീണ്’, ‘അമ്മയ്ക്കൊരു താരാട്ട്’ തുടങ്ങിയ കാവ്യസമാഹാരങ്ങളിലെല്ലാം കാല്പനികതയുടെ ചാരുതയുണ്ട്.

കാല്പനികകവിയുടെ ധ്യാനനിരതമായ മനസ്സാണ് ‘ശരീരക്ഷമില്ലാത്ത കവിതകൾ’ എന്ന സമാഹാരത്തിലെ കൃതികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഭാവനയുടെ സ്വച്ഛവിശാലത ഒരു ശരീരക്ഷമതയിലേക്ക് ഒതുക്കാനാവില്ല. “പ്രകൃതിയോടും ആന്തരികതയോടും താളാത്മകബന്ധം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ ശരീരക്ഷമം ഒഴിവാക്കേണ്ട ആർഭാടമായിത്തീരുന്നു” എന്ന കെ.പി.അപ്പന്റെ നിരീക്ഷണം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.¹ ശരീരക്ഷമില്ലാത്ത കവിതകളിലൂടെ ആന്തരികഭാവങ്ങളുടെ സ്വച്ഛവിഹാരമാണ് കവി സാധ്യമാക്കുന്നത്. സ്വീയഭാവങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മാവിഷ്കരണങ്ങളാണ് ഈ കവിതാവണ്ഡങ്ങൾ. ഇതിൽ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം അപാരതയുമായുള്ള സംവേദനമായി, വേർഡ്സ്വർത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ പ്രശാന്തതയിൽ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന അതിശക്തമായ വികാരങ്ങളുടെ നൈസ്സർഗ്ഗികമായ കവിഞ്ഞൊഴുകലായി പരിണമിക്കുന്നു.

ഘോഷയാത്രയുടെ ഞരമ്പുകൾ തെളിയുന്ന

നിശ്ചലചിത്രത്തിന്റെ നെഗറ്റീവുകളിൽ

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ

യേശുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപത്തിൽ പതയുന്ന

ചോരത്തുള്ളികളിൽ- എല്ലാം നിശ്ശബ്ദതയുടെ സംഗീതമുണ്ട്. കവിതയിലെ ഓരോ ഇമേജും നിശ്ശബ്ദതയെ നിർവ്വചിക്കാനുള്ള യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. ബിംബകല്പനകളിലൂടെ നിശ്ശബ്ദത പല അർത്ഥതലങ്ങൾ തേടുന്നു. ശബ്ദത്തിന്റെ ശാന്തസമുദ്രമായ അപാരതയിൽ ലയിക്കുന്നു. താനും

തന്റെ മനസ്സും അതിനപ്പുറമുള്ള നിതാന്തശൂന്യതയും കാല്പനികഭാവനയുടെ മുഖമുദ്രയാണ്.² ഏറ്റവും സ്വേച്ഛാനിഷ്ഠമായി അതു ലോകത്തെ നിർവചിക്കുന്നു.

കാല്പനികതയുടെ സഹജഭാവമാണ് അന്തർമുഖത്വം. സ്ഥൂലമായ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചമല്ല അതിനു പിന്നിലെ ശക്തിവിശേഷങ്ങളും നിയമങ്ങളുമാണ് കാല്പനികകവിതയുടെ ജീജ്ഞാസയെ തൊട്ടു ഞർത്തുന്നത്. അന്തർമുഖന്റെ ധ്യാനരൂപമായ ചിന്തയിലൂടെ കാത്തിരിപ്പിന്റെ ഘനീഭൂതമായ സുഖം കവി തുടർന്നുള്ള ഖണ്ഡങ്ങളിൽ അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്നു.

ഇമപുട്ടാത്ത കണ്ണുകളെപ്പോലെ

നാം കാത്തിരിക്കുന്നു

അവർ നമ്മുടെ ചുവടുകൾ കണ്ടു ചിരിക്കുന്നു

നാം അന്വേഷിക്കുന്ന തീരം

നടുക്കടലിൽ ഘനീഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന

ജലം തന്നെയല്ലേ?

(ശീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ)

ഇവിടെ കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളുമില്ല. മറിച്ച് തികച്ചും സ്വീയമായ അനുഭൂതികളുടെ കവിഞ്ഞൊഴു കലാണുള്ളത്. നവഭാവനയ്ക്കുവേണ്ടിയാവാം കാത്തിരിപ്പ്. കാത്തിരിപ്പിലും ചിരിയും എഴുത്തുകാരനും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അമൂർത്തഭാവനയുടെ പ്രവാഹം കാത്തിരിപ്പിനെ സാന്ദ്രമാക്കുന്നു.

അന്തർഭാവങ്ങളിൽ വിരിയുന്ന പ്രണയത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാനുഭൂതികളുണ്ട്. പ്രണയം ഹൃദയമന്ത്രണരൂപമായ ചിന്തകളാകുന്നു. ദുഃഖങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷയാകുന്ന പ്രണയം കറുത്തലോകത്തെ ശോഭനക്ഷത്രമായി കവിക്കാണു്. വർണ്ണത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപം വിസ്മരിച്ച് ഉള്ളിലേക്കാഴ്ന്ന് പ്രണയത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാനുഭൂതികളറിയുന്നു. പ്രണയിനിയാകുന്ന തിരയിലെ നൂരയായലിഞ്ഞ്

“നീയേ പ്രണയം മാർഗരറ്റ്

നീയേ പസഫിക് മാർഗരറ്റ്” എന്നു പ്രണയത്തെയെ മഹാസമുദ്രമാക്കി മാറ്റുന്ന ദർശനത്തിലെത്തുന്നു. ഭാവനയുടെ, അതുവഴി കാല്പനികതയുടേയും അനന്തവിശാലത സാധ്യമാക്കുന്ന ശക്തമായ ഒരു പ്രതീകമാണ് ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ കവിതകളിൽ കടൽ. സ്വപ്നത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ സമുദ്രവിശാലതയോളമെത്തുന്ന ഭാവന ചിറകുവിടർത്തിയാടുന്ന കാവ്യങ്ങൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട് ഈ കവിയുടേതായി.

തോഴിക്കായി സന്ധ്യയുടെ ഖജനാവിൽനിന്നും കവി മുത്തുകൾ കവർന്നെടുക്കുന്നു. സന്ധ്യ

യോടുള്ള ക്ഷമയാചനയാണ് ശീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകളിലെ മറ്റൊരു കവിത. മുത്ത് എത്ര കവർന്നാലും തുടരെത്തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്ഷയപാത്രമാണ് സന്ധ്യയെന്നുള്ളത് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കാല്പനിക ഭാവനയിലെ പകരം വയ്ക്കാൻ മറ്റൊന്നില്ലാത്ത ഒരു കവികല്പനയാണ്. ഭാവനയുടെ കടലാഴങ്ങൾ കടന്നുവന്ന മുത്തുകൾ, വൈഡൂര്യങ്ങൾ, പൂഷ്യരാഗങ്ങൾ. എല്ലാം ഒരു നോട്ടം കൊണ്ടു കരൾ നിലവറയിലൊളിപ്പിക്കുന്ന കാമിനി. പ്രണയത്തിലുള്ള ആത്മാർപ്പണത്തിൽ മുത്തൊന്നും പ്രണയിക്കു സ്വന്തമാകുന്നില്ല. എങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രണയതാല്പര്യത്തിൽ കാവ്യതാല്പര്യമുണ്ട്. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത കാല്പനിക കാവ്യബിംബങ്ങളുടെ അക്ഷയഖനിയാണ് കവിക്ക് കവിത എന്നു കവിപക്ഷത്തോടു ചേർത്തും ഇതു വ്യാഖ്യാനിക്കാം. കാവ്യപ്രണയിനിക്കുവേണ്ടി ഭാവനയുടെ മുത്തുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും തന്നാലും എന്ന പ്രാർത്ഥന.

പ്രണയത്തെ/കവിതയെ സമദന്ധമായിക്കാണുന്ന പരികല്പന ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കാവ്യ പ്രപഞ്ചത്തിന് പൊതുവെയുള്ള വേറിട്ട കാല്പനിക പ്രതീകമാണ്. ഈ സമദന്ധത്തിന് പിന്നെയും വേറെ വേറെ സാദൃശ്യം നൽകുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷരീതിയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ശീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകളിലെ അഞ്ചാംഖണ്ഡം. അതിൽ പ്രണയം/കവിത എന്ന സമദന്ധത്തെ ജലമായി സങ്കല്പിച്ച് അതിൽ കവിഹൃദയം ആമഗ്നമാകുന്നു. ആ ജലത്തിൽ ദേഹം കളിവഞ്ചിയാ യി. തിരകളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടും നൂരുകലിൽ കേസരവും തീർത്ത് നനഞ്ഞ വർഷത്തിൽ കുളവാഴപ്പൂ വായി. ബാഹ്യരൂപത്തിന്റെ തിരസ്കാരവും അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നുള്ള ആത്മാവിഷ്കാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മാനുഭൂതികളുമാണിവിടെ വിരിയുന്നത്.

കാത്തിരിപ്പ് സർഗ്ഗവൈഭവത്തെത്തേടിയുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത അന്വേഷണമാകുന്നുണ്ട് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കവിതകളിൽ. 'നീ എവിടെയായിരുന്നു' എന്ന കവിത ഉദാഹരണം. കവിയുടെ സ്വപ്നമാണു കവിത. സർഗ്ഗവൈഭവത്തിന്റെ പൂഷ്കലകാലവും ക്ഷയകാലവും ഏതെഴുത്തുകാരന്റെ ജീവിതത്തിലുമുണ്ടാകും. എഴുത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടം പിന്നിടുമ്പോൾ എഴുതാനും മൊഴിയാനും ഒന്നു മില്ലാതാവുന്നു. എഴുത്തിന്റെ പുകൊഴിയും കാലം. വിഭവമറ്റ വീണയുമായി മരണതുല്യമായ ആ ഇരുട്ടിൽ ഉറ്റുനോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ 'ഇനിയുമേതാണു രാഗമെന്നോതി അവൾ വരുന്നു. ദ്രവിച്ച മറവിയിൽ ഭാവന കൺതുറക്കുന്നു. അങ്ങനെ ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ കവിതകളിൽ സ്വപ്നം ഭാവനയായും, ഭാവന കാല്പനികതയായും, കാല്പനികകാവ്യബിംബങ്ങളുടെ അക്ഷയഖനിയായും തീരുന്നു.

ഉയിരിനാലെണ്ണതുവിയെൻ

ചെറുചെരാതിലെ സൂര്യനായ്- എന്നു പ്രചോദനത്തെ കവി വാഴ്ത്തുന്നു. പുതുകല്പനകളുടെ ചിറകടി ശബ്ദത്തിനിടയിൽ 'ഇതുവരെ നീ എവിടെയായിരുന്നു?' എന്നു കവിഹൃദയം വിങ്ങലോടെ ചോദിക്കുന്നു. ഈ കവിക്ക് ഹൃദയത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ച സങ്കടവും മലരിന്റെ നിശ്വാസവുമാണു കവിത. 'എഴുതാത്ത കവിതകളുടെ നിധിപേടകം തന്നിലുണ്ടെ'ന്നു കവി അഭിമാനിക്കുന്നു. 'മുളപൊട്ടി വളരാനാവാതെ തടവിൽക്കിടക്കുന്ന മുത്തുകൾ' എന്ന് എഴുതാത്ത കവിതകളെ അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം

മിഴിനീരിനുപ്പിന്നമൃതത്വമുണ്ടെന്ന-

മധുരമാമറിവാണു കാവ്യബീജം" എന്നു തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും വിസ്മരിച്ച് ചിന്തയിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഏകാകിയുടെ വിഷാദഭരിതമായ മനസ്സ് കാല്പനികകവിതകളിൽക്കാണാം. അപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ചും മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പമെത്താനാവാത്തതിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ച് കാല്പനികമനസ്സ് ആകുലമാകുന്നു. ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരമാകുന്ന അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ ശ്രീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകളിലുണ്ട്. 'ഉദയചൈതന്യങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവർ, താൻ ഇരവുകളിൽ സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ അവർ നിരുപമസരോവരങ്ങൾ. തന്റെ ചഷകത്തിൽ ഒരു തുള്ളിമാത്രം' എന്ന ആത്മോപാലംഭത്തിൽ കാല്പനിക വിഷാദമുണ്ട്.

ഉദയഗിരികളിൽ

നിറങ്ങളുടെ കൃഷിയിറക്കുന്ന നവോഢകൾ

അവരുടെ കരവിരുതിൽ

ചക്രവാളങ്ങൾ നിറഞ്ഞു തുള്ളുമ്പോൾ

അവരുടെ വർണ്ണജ്വലനങ്ങളിൽ

ശുക്ലപഞ്ചമി താളമിടുമ്പോൾ

എനിക്കോ ഒരു കണിക മാത്രം

എന്റെ വയലിൽ ഒരേയൊരു കതിർമാത്രം (ശ്രീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ)

അഭൗമതയോടും അപാരതയോടുമുള്ള മത്സരവും അവ എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയും നിരാശയും കാല്പനിക വിഷാദത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും ഏതു ദേശത്തെയും സവിശേഷതകളാണ്. ദിക്കാലാതിവർത്തിയായ ഈ കാല്പനിക വിഷാദത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ നിറഞ്ഞുതുള്ളുവൽ തന്നെയാണ്.

എനിക്കോ ഒരു കണിക മാത്രം

എന്റെ വയലിൽ ഒരു കതിർ മാത്രം- എന്ന വരികളിൽ അനുസ്യൂത പ്രവാഹമായി പരിണമിക്കുന്നത്.

നിശബ്ദനൈരാശ്യത്തിൽ ആശ്വാസവാക്കുകളുമായി കാലമെന്ന പ്രിയ കാമുകിയെത്തുന്നു. ചഷകത്തിലെ ഒരു തുള്ളി അമൃതിൻ തുള്ളിയെന്നും ഒരു കതിർ കനകക്കുതിരെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവാണ് അവൾ നൽകുന്നത്. അമൃതിൻ മണവും കതിരിൻ നിറവുമുള്ള കല്പന ഈ കവിതക്കു നൽകുന്ന കാല്പനികഭംഗി അനുപമമാണ്.

അപാരതയോട്, അനന്തതയുടെ സ്വച്ഛവിശാലതയോടുള്ള ഈ ആഭിമുഖ്യം ജ്യോതിശാസ്ത്രപരമായ ദർശനങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രഹങ്ങളുടെയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും പ്രകാശവർഷങ്ങളുടെയും ലോകം പല കവിതകളും തുറന്നിടുന്നുണ്ട്.

സൂര്യനോടുപിണങ്ങിയ

സ്വപ്നഗ്രഹങ്ങൾ നമ്മൾ

ഭ്രമണത്തിലെ ഭ്രമണത്തിൽ

വിടർന്ന വേദനകൾ നമ്മൾ (ശ്രീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ)

ചലനപഥം തെറ്റിയ സഞ്ചാരികളെങ്കിലും തങ്ങളിൽ വിടരുന്ന വർണ്ണരാജി ഒന്നുതന്നെ എന്ന ഹൃദയൈക്യത്തിലാണു കവിത പൂർണ്ണാകുന്നത്.

കാറ്റിന്റെ ചിലങ്കകൾ

കള്ളൻ ജ്യോത്സ്യന്റെ കവിടികളെപ്പോലെ

അഗാധതയുടെ കവിതയായ കൊക്കയിൽ

അടർന്നുവീണു (ശ്രീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ)

‘രാശിചക്രം’ എന്ന കവിതയിൽ

ഭൂതകാലമാകുന്ന കൊക്കകൾ

ഭൂമിയുടെ ഗർത്തങ്ങൾ തേടുന്നു

ഭാവി

മൊട്ടക്കുന്നുകളായി പിന്നെ

മഹാമേരുകളായി പാർശ്വത്തിലുയരുന്നു.

ലക്ഷോപലക്ഷം പ്രകാശവർഷങ്ങൾക്കകലെ
 സത്യത്തിന്റെ രക്തം ചൊരിയുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ
 ചന്ദ്രാകർഷണത്തിലൂയരുന്ന സമുദ്രത്തെ
 അന്ധമായനുകരിക്കുന്ന ജലാശയം

അപരിചിതങ്ങളും അജ്ഞയങ്ങളുമായ വിദൂരലോകങ്ങളിലും പ്രകൃതിയുടെ വന്യസങ്കേതങ്ങളിലും ആത്മാവുതേടി അലയുന്ന കാല്പനികഭാവന ഈ വരികളിലെല്ലാമുണ്ട്.

അനന്തതയെ അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന ഭാഷയിലൂടെ അപൂർവ്വവും അദ്ഭുതാവഹവുമായ സൗന്ദര്യമാണു കവി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ജാലയിൽ ചൂടും പ്രകാശവുമെന്നപോലെ ഭാവനയുടെ യുക്തിരാഹിത്യം നിഗൂഢവും ഉദാത്തവുമായ പ്രകൃതിഘടകങ്ങളോട് സമ്മേളിച്ച് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ കവിതകളിലെ കാല്പനികതയുടെ പ്രപഞ്ചം ഉരുവാകുന്നു. അപാരതയിൽ എത്തിച്ചേരാനുള്ള പരിശ്രമത്തിലാണ് ഈ കവിയുടെ കവിത ശുദ്ധകാല്പനികമായിത്തീരുന്നത്. നിഗൂഢതയാണ് കാല്പനികതയുടെ സാരം. അടുപ്പത്തെയും ഉപയോഗികതയെയുമല്ല അകലത്തെയും സൗന്ദര്യത്തെയുമാണ് കാല്പനികകവികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. നിശബ്ദമായ വെളിച്ചം, നിരവദ്യമായ നിലാവ്, വേദനയുടെ സമുദ്രമുഖം, ഏകാന്തതയുടെ വാനവാതായനങ്ങൾ, ഉൾക്കടൽത്തീരകൾ തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളിൽ അപാരതയും പ്രകൃത്യനുഭവങ്ങളും തമ്മിലുള്ള യോഗാത്മകലയമുണ്ട്. ഏകാന്തതയിലലിഞ്ഞുള്ള ഈ പിറുപിറുക്കലുകൾ പ്രതീക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ആമന്ത്രണങ്ങളാകുന്നു.

വ്യക്തിഭാവത്തിന്റെ ഏകാന്തഭാസുരത ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ മിക്ക കാവ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്. വൈയക്തികത അതിന്റെ പരമാവധിയിലെത്തി കവിതകളെ ചൈതന്യവത്താക്കുന്നു. കടൽപ്പോലെ തന്നെ ചന്ദ്രനും പലകവിതകളിലും പ്രണയത്തിന്റെ ബിംബമാവുന്നുണ്ട്.

“എന്റെ ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുമോ?

എന്റെ വേദനയുടെ സമുദ്രമുഖങ്ങളിൽ

എന്റെ ചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുമോ?”- ഈ സന്ദേഹത്തിലെ എന്റേതെന്ന വൈയക്തികാഭിമുഖ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ‘എന്റെ വെളുത്തവാവ്’, ‘എന്റെ വാസരം’ എന്ന് മമതാ സൂചകങ്ങളായ അനേകം പദങ്ങളിലൂടെ വൈയക്തികതയുടെ ഭാവതീവ്രതയും അനവദ്യമായുരുവുമാണ് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്.

ഭൂതകാലാഭിരതിയും ഗൃഹാതുരതയും കാല്പനിക ഭംഗിയുടെ രണ്ടുമുഖ്യ ആസ്പദങ്ങളാണ്. ബാല്യവും പുഴയും കാവ്യം ഗ്രാമീണസൗന്ദര്യവും നഷ്ടസ്മൃതികളായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കടന്നുവരുന്നു. ‘അമ്മയ്ക്കൊരു താരാട്ട്’ എന്ന കവിതയിൽ ഭൂതകാലസ്മരണയിൽ കവി

പുഴയുടെ ചിരി കേൾക്കുന്നു. തന്റെ കവിളിലെ നനവുണക്കി, കൺകളിൽ നിറമിയറ്റി, മനം തുടുപ്പിച്ച പുഴ കരയിൽ പൂവുകളുടെ നിറഞ്ഞുതുളളലും അലയും തെന്നലും ചേർന്നുള്ള കളിയും ഒരു കുന്ന മേളത്തിൽ ഒരു കുളിരോളമായി സ്വയം ലയിച്ചിരുന്നകാലം. നാടിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കായി നദിയിൽ അണക്കെട്ടുവന്നു. അങ്ങനെ

വിശപ്പിൻ തീവനമണയ്ക്കും ജലം

കണക്കുപത്രത്തിൽ പരസ്യമായി (തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ)

കാലങ്ങൾക്കിപ്പുറം വരണ്ട മണൽപ്പരപ്പിൽ പരാജയത്തിന്റെ കുടം ചുമന്നു നിൽക്കുന്ന കവിയോട്

‘പുഴതൻ സൗന്ദര്യം തകർത്തുകൊയ്തതു

പതിരോ നീ” - എന്നു കാറ്റു ചോദിക്കുന്നു. ഇതു കവിയിൽ കുറ്റബോധമുണർത്തി. കണ്ണും മനവും വരണ്ട് പുഴപോൽ വറ്റി

“എനിക്കെന്റെ ബാല്യവും ചൊരിഞ്ഞകണ്ണീരും

പുഴതൻഭംഗിയും തിരിച്ചുകിട്ടുമോ”⁴- എന്ന ചോദ്യത്തിൽ നഷ്ടബോധവും ഗൃഹാതുരതയും മാണുളളത്. മറഞ്ഞ നാലുകെട്ട്, എരിഞ്ഞുതീർന്ന സർപ്പക്കാവ്, അകന്നുപോയ പൊന്നുഞ്ഞാൽ, നികന്നുപോയ പൂക്കളും തുടങ്ങിയ കവിതകളിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന നഷ്ടസ്ഥിതികളാണ്.

ക്ഷയിച്ച മലയാളിത്തറവാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള കവിയുടെ ദുഃഖമാണ് ‘അച്ഛന്റെ ചുംബനം’ എന്ന സമാഹാരത്തിലെ ‘പൂവിതൾച്ചിത്രങ്ങൾ’ എന്ന കവിത. പൂക്കളത്തിനു ചുറ്റും വീണു കിടന്ന മലയാളത്തിന്റെ കാല്പാടുകൾ കവി തിരയുന്നു. ഉത്രാടപ്പൂക്കുന്നിൻ നെറുകയിൽ അവൾ ചാർത്തിയകല, നീർമുടി തഴുകിയെത്തിയ നീലഭൃംഗാദിയുടെ മണം, എല്ലാം അന്നു കവി അറിഞ്ഞിരുന്നു. നോക്കി നിൽക്കെ കാലമാകുന്ന തുപ്പുകാരി പൂപ്പുകൾ വാരിക്കടന്നുപോയി മാറിമാറി വന്ന മഴയും വേനലും, മണ്ണിൽപ്പതിഞ്ഞലിഞ്ഞുപോയ കാല്പാടുകൾ, ചിങ്ങമാസവേനലിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടിൽ തുളളിയോടിയ പമ്പ-വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ തമസിലും കൗമാരത്തിന്റെ രജതരശ്മികളായി ഇവയെല്ലാം കവിയിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

പൂവനമിന്നെവിടെ

പൂമനമിന്നെവിടെ

പൂവിളിയിലെ ഐക്യതാളങ്ങളെവിടെ?⁵-എന്ന് തകർന്ന തറവാട്ടിൽ ഭിക്ഷുവായി നിന്ന് കവി ചോദിക്കുന്നു. വർത്തമാനകാലത്തിൽ ചുവടുറപ്പിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴും ഭൂതകാലത്തിനും അതിന്റെ പൊയ്പ്പോയ അനുഭവലോകത്തിനും ഹൃദയം സമർപ്പിച്ച കവിയെ ആണ് ശ്രീകുമാരൻതമ്പിയുടെ

കവിതകളിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

മലയാളകവിതയിൽ കാല്പനികതയുടെ വസന്തം സൃഷ്ടിച്ച ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കാൽനവേന്ദ്ര മരീചികൾ പിന്തുടർന്നുവന്ന കവികളുടെ ഗണത്തിൽ ഏറ്റവുമൊടുവിലെത്തിയത് ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയാണ്. ചങ്ങമ്പുഴ (1911) യോടുകൂടി കാല്പനികതയുടെ മിക്ക സവിശേഷതകളും മലയാളിക്കു പരിചിതമായി. തൊട്ടുപിറകെ പി. ഭാസ്കരൻ, വയലാർ, ഒ.എൻ.വി.കുറുപ്പ് എന്നിവർ കാല്പനികതയുടെ പ്രതിഷ്ഠാപനം നിർവ്വഹിച്ച ചങ്ങമ്പുഴ ജനിച്ച് മൂന്നുദശാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷമെത്തിയ ശ്രീകുമാരൻതമ്പി (1990) മലയാളകാല്പനിക കവികൾ തനിക്കു മുന്നേ ധന്യമാക്കിയ കാല്പനികകവിതയിൽ തന്റേതായ ഇടം സൃഷ്ടിക്കുകയും അടയാളങ്ങൾ പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൊതുവെ മലയാള കാല്പനികകവിതയുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ പുലർത്തുമ്പോഴും കാല്പനികഭാവങ്ങൾക്കും കാല്പനികാവിഷ്ക്കാരങ്ങൾക്കും സ്വകീയസ്പർശം നൽകി വേറിട്ട ഒരു ചിന്ത വായനക്കാരനിലേക്ക് ഒഴുക്കിവിടാൻ ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിക്കു കഴിഞ്ഞു എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്.

കുറിപ്പുകൾ

1. അപ്പൻ.കെ.പി., ശീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ, ആമുഖം.
2. രാജൻ. എൻ., വിലാപവും കലാപവും കവിതയിൽ, പുറം-12.
3. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി, അമ്മയ്ക്കൊരുതാരാട്ട്, കോട്ടയം : കറന്റ് ബുക്സ്, 2010. പുറം-13.
4. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി, അച്ഛന്റെ ചുംബനം, കോട്ടയം : കറന്റ് ബുക്സ്, 2003, പുറം -26.
5. അതേ പുസ്തകം, പുറം - 30

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. രാജൻ.എൻ., വിലാപവും കലാപവും കവിതയിൽ, തിരുവനന്തപുരം : കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1994.
2. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി: അച്ഛന്റെ ചുംബനം, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 2003.
3. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി: അമ്മയ്ക്കൊരു താരാട്ട്, കോട്ടയം : കറന്റ് ബുക്സ്. 2010.
4. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി : ശീർഷകമില്ലാത്ത കവിതകൾ, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 1994.

STRESS IN ADOLESCENT GIRL STUDENTS: A STUDY ON SELECTED SCHOOLS IN KERALA STATE.

Abstarct:

Stress is one of the greatest phenomena in all advanced societies including ours. The experience of stress in adolescent girls is universal, but there are also marked individual differences in how stress is experienced. The purpose of this study was to investigate developmental and gender influences on stress in adolescents girl students in secondary level. The major objectives of the study are to compare the mean scores of Stress adolescent girl students with respect to Gender, Types of school and Socio Economic Status. The method used for the study is Survey method. The tool used for the study is Students Stress Measuring Scale and Socio Economic Status Scale. The size of the sample is of 438 adolescent students selected from various parts of Kerala. The major statistical techniques used for analysis employing t-test and ANOVA. The major findings are there is significant difference with respect to Gender and Type of School at the same time there is no significant difference with respect to socio economic status. The study reveals that the girls students in our state have no stress with respect to their counterpart.

Dr. K. ANVAR

Principal,

Centre for Professional and
Advanced Studies,
College of Teacher Education,
Nedumkandam, Idukki,(dist)

Mob: 9947150100

Email: anvaructe@yahoo.com.

Keywords:

Stress, Adolescent girls, Socio Economic Status

Stress is one of the greatest phenomena in all advanced societies including ours. Stress is a state of tension, created when students responses to the demands of pressure that comes from family and other external sources as well as those that are internally generated from self composed demands, obligations and self criticism. Stress is common in today's world, and is not always necessarily a terrible condition. After all, it is our body's natural reaction to overwhelming situation. It arises through our daily efforts to meet needs, achieve goals, relation with others and adjustment to living in an ever changing and ever demanding world.

The purpose of this study was to investigate developmental and gender influences on stress in adolescents girl students in secondary level. While adolescent girls and boys experience similar levels of stress, but adolescent girls are more likely to experience stress in their relations with parents and friends, whereas adolescent boys' stress is more likely to emerge from trouble in school or other factors outside their relationships with others. Because adolescent girls may be more invested than boys in their relationships as a source of emotional support and, perhaps, personal identity, interpersonal stress may be more salient and may act as a stronger threat to their well-being. A little stress is important for boys and girls for competitive survival. But excess of it is dangerous. Stress contributes to tension resulting in physical and mental ill-health. The signs and symptoms of stress can be seen in feelings, thoughts, deeds, words and physiology.

The development during adolescence encompasses multidimensional changes from physiology to perspectives, perceptions, relationships and behaviour. Adolescents are usually faced with mild stressors in their everyday lives and stressors from interpersonal relationships, such as teacher-student relationships and peer relationships etc. (Seiffge-Krenke et al. 2009). Stress can make

disharmony in the personality management of the girl students which may destroy the entire behavioural pattern to a critical situation.

The events that cause stress may be good or bad. Good stress (known as Eustress) can come from happy events such as jobs, promotions, getting married or becoming parent. Brain responds neutrally to internal and external demands. His/her mind and body are aroused, but he/she moved along with little impact from these demands one way or another. In short, most of the time, his/her stress is neutral, neither particularly helpful nor harmful. Morse and Furst (1979) refer to this as neustress. Bad stress (Distress) is much more common coming from every day events as unrealistic jobs, financial problems and several interpersonal daily problems of life. Thus, one should try to maximize eustress and minimize distress (Bernard, 1968). All kind of stress cannot be categorized as negative. Stress can be an important motivator also. We operate best under moderate stress. Athletes (Humphery et.al., (2000), administrators and executives perform best when they are aroused and motivated. Too much stress however is unhealthy and may lead to neurotic and psychotic levels. “Complete freedom from stress is death” (Hans Selye, 1956).

The experience of stress in human beings is universal, but there are also marked individual differences in how stress is experienced. Individual-difference variables have typically been viewed as either moderators or as mediators in the stress phenomenon (Cox and Ferguson, 1991). The effect of stress varies widely from one person to another. The capacity of physical object to withstand stress depends on its inherent characteristics: toughness, tensility and strength. In the same way, individual’s inherent characteristics play a major role in withstanding stress situations. The term stress conveys different meanings to different people. Individuals having balanced personality complete physical, mental, social and spiritual wellbeing are enabled to deal with and control stress within a healthy limit.

The concept of stress was first introduced in the life science by Hans Selye in 1936. It is a concept borrowed from natural sciences. During the 18th and 19th centuries stress was equated with force, pressure or strain exerted upon a material object or person when these factors attempts to maintain the original state. The first human stress research focused on a group of illness known as psychosomatic disorders, which means the physical illness partly caused by psychological factors (French & Alexander, 1943).

Adolescence is a transitional stage from childhood to adulthood that is characterized by physical, physiological, psycho-social and behavioural changes (Petersen, 1980) that are influenced to a large extent by the age, culture and socialization of the students. The transition to adolescence students is accompanied by rapid, unexpected and novel experiences in social, cognitive, physical, emotional and psychological domains (Heaven, 1996).

Stress is a spice of life. Without stress, life might get reduces to a mere vegetative existence. Without stress, there will be no maturation, success, achievement, development, etc. stress is the essence of life, a potent life force. Ann Freaud said, "Role of frustration and conflict, the component cause stress, is inevitable in emotional development of child."

The science and technology has made the modern society more complex in its nature. Different individuals respond differently in different stress causing situations. Hence a detailed study in this connection is the need of the hour. Stanley Hall who is generally acknowledged as the father of the scientific study of adolescence assumes adolescent to be the turbulent and transitional period in the evolution of human species from savagery to civilization

Adolescents are young and they are at an age where they are not able to address their pressure with adequate understanding, and have limited or no access to social and educational services. As children enter into adolescence, their family relationships and particularly the interactions with parents undergo significant changes (Paikoff and Brooks-Gunn, 1991). Most of the adolescents report difficulty in communicating with parents (Papini, Datan and MuCluskey-Fawcett, 1988).

Objectives of the study:

1. To compare the mean scores of Stress adolescent girl students with respect to Gender
2. To compare the mean scores of Stress adolescent girl students with respect to Types of school.
3. To compare the mean scores of Stress adolescent girl students with respect to Socio Economic Status (SES).
4. To offer suggestions to minimize Stress among adolescent girl students.

Hypothesis of the study:

1. There will be significant difference in the mean scores of adolescent Stress secondary school students with respect to Gender
2. There will be significant difference in the mean scores of adolescent Stress secondary school students with respect to Types school.
3. There will be significant difference in the mean scores of adolescent Stress secondary school students with respect to Socio Economic Status (SES).

Methodology:

Considering the nature of the problem under investigation Survey method has been adopted for data collection.

Tools:

The tools used for the study are Students Stress Measuring Scale (SSMS) developed by Dr. P.M. Jaleel & Dr. K Anvar (2012) which include 48 items in the scale which measure Stress and Socio Economic Status Scale (SES).

Sample for the Study:

The data collected from a sample of 438 adolescent students, giving weightage to gender, Type of School and Socio Economic Status Level using stratified random sampling techniques.

Statistical techniques:

The obtained data with respect to different background variables were tabulated and subjected to statistical analysis employing t-test and ANOVA. Analysis were conducted by using SPSS Package.

Results and Discussions:

The sub samples based on gender, Locality and Types of school were compared using the test of significance of means and findings are as follows:

TABLE -1

t- test to test the significance of difference in adolescent stress with respected to Gender

Gender	N	Mean	SD	Levene's test for Equality of Variance		Test for Equality of Mean	
				F	Sig.	t	Sig.
Boys	248	56.45	18.39	0.041	0.840	2.490	0.013
Girls	190	53.55	18.44				
Total	438	55.36	18.47				

The mean value shows the adolescent stress in mean for Boys school students is 56.45 compared to Girls school students 53.55. This indicated that Boys students have higher adolescent

stress than Girls students. The Levene's test of equality of variance confirms the variance is equal (sig. 0.840). The t-test shows there is significant difference (sig. = 0.013) in mean adolescent stress between boys school and Girls school students at 5% level of significance.

TABLE -2

ANOVA to test the significance of difference in adolescent stress with respect to type of school

Type of School	N	Mean	SD	ANOVA	
				F-value	Sig.
Girls	74	50.60	18.5	5.843	0.003
Boys	29	50.9	14.96		
Mixed	335	56.33	18.6		
Total	438	55.34	18.47		

The mean value of adolescent stress in girls schools students is 50.60 with standard deviation is 18.5, for boys students they are 50.9 and 14.96 respectively and in mixed school students 56.33 the mean and 18.6 in the standard deviation. The ANOVA shows F-value obtained for the effect of adolescent stress components on type of school is 5.843. This shows there is significant difference in adolescent stress among mixed school students at 1% level of significance.

Table -3

**ANOVA to test the significance of difference in Adolescent stress with respect to
Socio- Economic Status**

Socio Economic Status	N	Mean	SD	ANOVA	
				F-value	Sig.
High	81	31.12	5.27	1.188	0.383
Medium	202	15.84	5.30		
Low	311	16.25	5.7		
Total	438	15.94	5.43		

The mean value of adolescent stress in high group students is 31.12 with standard deviation is 5.27, for Medium group students they are 15.84 and 5.30 respectively and in low group students 16.25 in the mean and 5.7 in the standard deviation. The ANOVA shows F-value obtained for the effect of stress components on socio-economic status is 1.188. This shows there is no significant difference in Socio Economic Status among high, medium and low group students at 5% level of significance.

Findings:

1. Boys school students have significantly more stress than girls students with regard to adolescent stress.
2. There is significant difference between Boys school students, Girls school students and mixed school students with regard to adolescent stress. The students in mixed schools

found to have greater adolescent stress than the Boys school and Girls school students.

3. There is no significant difference among students belonging to different Socio economic status with regard to adolescent stress

Conclusion:

One of the most important things we can do for students is to teach them about stress management. Even better we can learn these lessons ourselves and then model them for our students. Every student feels stress in day to day life. Stress is a reaction to external events and brings about changes in our general behaviour. However the present study also showed that no significant relationship appears to exist between Socio economic status and Stress to secondary school students life, either between gender variables and type of school.

References:

- Cox, T. and Ferguson, E. (1991). 'Individual differences, stress and coping'. In: Cooper, C. L. and Payne, R., (Eds) *Personality and Stress. Individual Differences in the Stress Process*, John Wiley & Sons, Ltd, Chichester, U.K., pp. 7-32.
- Heaven, P. (1996). *Adolescent health : The role of individual differences*. London: Routledge.
- Papini, D. R., Datan N., & McCluskey-Fawcett, K. A. (1988). An observational study of affective and assertive family interactions during adolescence. *Journal of Youth Adolescence*, 17, 477-492.
- Paikoff, R., & Brooks-Gunn, J. (1991). Do parent-child relationships change during puberty? *Psychological Bulletin*, 110, 47-66.
- Seiffge-Krenke, I., Aunola, K., & Nurmi, J.-E. (2009). Changes in stress perception and coping during adolescence: The role of situational and personal factors. *Child Development*, 80, 259–279.

ഉറുബിന്റെ 'മിണ്ടാപ്പെണ്ണി'ലെ സ്ത്രീ പ്രതിനിധാനങ്ങൾ

പ്രബന്ധ സംഗ്രഹം

സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീസ്വത്വാവിഷ്കാരങ്ങൾ ആദർശവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയോ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ ആണ് പതിവ്. എന്നാൽ സങ്കീർണ്ണതകൾ നിറഞ്ഞ സ്ത്രീ ജീവിതത്തെ യഥാതഥമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നിടത്താണ് ഉറുബ് വ്യത്യസ്തനാകുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ അപ്രിയതയോട് കലഹിക്കുന്നവരും സൗമ്യവും ദീപ്തവുമായ സ്ത്രൈണഭാവങ്ങളെ സ്വാംശീകരിക്കുന്നവരും കരുത്തോടെ ജീവിതത്തെ നേരിടുന്നവരുമൊക്കെ ഉറുബിന്റെ കഥാലോകത്തുണ്ട്. അന്തഃസംഘർഷങ്ങളുടെ നെരിപ്പോട് നെഞ്ചിലേറ്റുന്ന ഈ സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങളിലൂടെ അനുവാചകരെ കടത്തിവിടുമ്പോൾ അവരും അഗ്നിശുദ്ധി വരുത്തിയ ഒരു ജീവിതാവബോധത്തിന്റെ ഉടമകളും ഉൾക്കരുത്തുള്ളവരുമായിത്തീരുന്നു. 'മിണ്ടാപ്പെണ്ണി' എന്ന നോവലിലെ മൂന്ന് സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉറുബിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ.

സൂചക പദങ്ങൾ

മിണ്ടാപ്പെണ്ണി ജീവിത സൗന്ദര്യ ദർശനം,
സ്ത്രീസ്വത്വാവിഷ്കാരണം സാമൂഹ്യബോധം,
മാനസധർമ്മങ്ങൾ.

ഡോ. സെൽവി സേവ്യർ

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ,

മലയാള വിഭാഗം,

ബന്ദേലിയസ് കോളജ്,

കോട്ടയം.

Mob: 9495319425

e-mail :

drselvyxavier@gmail.com

ആമുഖം:

ജീവിതമെന്ന മഹാഖ്യാനികയെ അക്ഷരങ്ങളുടെ ചെപ്പിലൊതുക്കിയ വലിയ നോവലിസ്റ്റാണ് ഉറുബ്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ സമഗ്രമായും ഉദാരമായും നോക്കിക്കണ്ട മനുഷ്യസ്നേഹി. ഒരു നീണ്ട കാലഘട്ടത്തിൽ മലബാറിലെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിൽ സംഭ

വിച്ച പരിണാമങ്ങൾ ഉറുബിന്റെ കൃതികളിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവയൊന്നും വെറുമൊരു ചരിത്രാഖ്യാനമല്ല. ഈ സുന്ദരമായ ചെറുജീവിതത്തിലെ സൗന്ദര്യങ്ങളെയും സ്നേഹത്തെയും മഹാവ്യഥകളെയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ജീവിതസത്യം ആവിഷ്കരിക്കുകയായാണ് അവ. 'ഒരനുഭൂതിയെ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ത്വരയിൽനിന്ന് ഒരു കഥയുണ്ടാകുന്നു' എന്ന് ഉറുബ് പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ കഥയും ഓരോ ജീവിതമാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാംശവും ജീവിതവീക്ഷണവും അതിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ഏത് വേഷം കെട്ടിയാടേണ്ടിവരുമ്പോഴും ഓരോ മനുഷ്യനും അടിസ്ഥാനപരമായി സുന്ദരനും നന്മയുള്ളവനുമാണെന്ന് ഉറുബ് വിശ്വസിച്ചു. മനുഷ്യതരഹിതമെന്ന് ആർക്കും തോന്നിയേക്കാവുന്ന ഏതു പ്രവൃത്തിയുടെയും പിന്നിൽ ജീവിതസൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഇത്തരം ദർശനം കാണാം. പലപ്പോഴും കുത്തിനോവിപ്പിക്കുന്നതും മുറിവുകൾ നൽകുന്നതുമായിരുന്നിട്ടും ജീവിതത്തെ ഉറുബ് വളരെയേറെ സ്നേഹിച്ചു. 'ഒടുങ്ങാത്ത വേദനകളും ഓർക്കാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ഓർമകളും കൊടുത്താൽ മടക്കിത്തരാത്ത ഹൃദയങ്ങളും' എല്ലാമിരുന്നാലും പിന്നെയും ജീവിതം എത്ര സുന്ദരമാണ്! ഈ സുന്ദരമായ ജീവിതാവിഷ്കരണത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നിരവധി സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ഉറുബ് ജീവൻ കൊടുത്തു. കാലാതീതമായി വർത്തിക്കുന്ന സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ചിരന്തന ഭാവങ്ങളെയും മാറിയ കാലത്തിന് അനുസൃതമായി ചിന്തിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെയും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു. സ്ത്രീ മനസ്സിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു ഉറുബ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെക്കാൾ ആഴവും മിഴിവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾക്കുണ്ട്.

ഉറുബിന്റെ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ:

വ്യക്തിജീവിതത്തിലൂടെ സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്രതയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീസ്വത്വാവിഷ്കരണങ്ങൾ എക്കാലവും പ്രസക്തമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സങ്കീർണ്ണതകൾ നിറഞ്ഞ സ്ത്രീ വ്യക്തിത്വത്തെ കഥാപാത്രമാക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അതിനെ മഹത്തവൽക്കരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ നികൃഷ്ടതാരോപിക്കുകയോ ആണ് ചെയ്യാറുള്ളത്. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ യഥാതഥമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കാറില്ല. ഭാവനയുടെ കടുംവർണ്ണങ്ങളാണ് അവയ്ക്ക് കൊടുക്കാറുള്ളത്. പുരുഷന്റെ അധീശഭാവവും സമൂഹത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളും സ്ത്രീയുടെ ജൈവ സാമൂഹിക, ആന്തരിക വ്യക്തിത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ വിമുഖത കാട്ടുന്നിടത്താണ് ഉറുബ് വ്യത്യസ്തനാകുന്നത്. സ്ത്രീ മനസ്സുകളെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശ്രമം ഉറുബിന്റെ നോവലുകളിൽ വായിക്കാം. ജന്മവാസനകളും ജീവിത പരിതസ്ഥിതികളും ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ വായനാനുഭവമാണീ നോവലിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്.

ആമിന, കുഞ്ഞമ്മയും കുട്ടുകാരും, മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്, ചുഴിക്കുപിമ്പേ ചുഴി, അണിയറ, അമ്മിണി, ഉമ്മാച്ചു, സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും എന്നിവയാണ് ഉറുബിന്റെ പ്രഖ്യാതങ്ങളായ നോവലുകൾ. നോവലിന്റെ പേരുകളിൽ പോലും സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത ഉറുബ്, സ്ത്രീകഥാപാത്ര

ങ്ങളുടെ അതിസങ്കീർണ്ണമായ മനസ്സിനെ വളരെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അന്തഃസംഘർഷങ്ങളുടെ നെരിപ്പോട് നെഞ്ചിലേറ്റുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾക്കാണ് കരുത്തുറ്റ വ്യക്തിത്വമുള്ളത്. തീവ്രമായ അന്തഃസംഘർഷാവസ്ഥ ഉള്ളിൽ പേരുന്ന ഇവരിൽ പലരുടെയും ജീവിതം തന്നെ തികഞ്ഞ അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു. ഈ അഗ്നിപരീക്ഷകളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന അനുവാചകരും അഗ്നിശുദ്ധി വരുത്തിയ ഒരു ജീവിതാവബോധത്തിന്റെ ഉടമകളും ഉൾക്കരുത്തുള്ളവരുമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടുംകൂടിയാണ് ഉറുബിന്റെ നോവലുകൾ കാലാതിവർത്തിയാകുന്നത്. ‘മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്’ എന്ന നോവലിലെ മൂന്ന് സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഉറുബിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും.

മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്:

മിണ്ടാപ്പെണ്ണിന്റെ കഥ അത്യന്തം ലളിതമാണ്. കിട്ടുണ്ണി നായരുടെയും ദാക്ഷായണിയമ്മയുടെയും തറവാട് ദാക്ഷായണിയമ്മയുടെ ഭർത്താവ് കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോന്റെ അധീനതയിലാണ്. ഭാര്യയുടെ മരണശേഷം മകൾ കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയുമായി കിട്ടുണ്ണിനായർ സ്വന്തം വീട്ടിലെത്തി. ദാക്ഷായണിയമ്മയുടെ മകൻ ചന്ദ്രനോടൊപ്പം അവൾ വളരുമ്പോൾ അവന്റെ മുറപ്പെണ്ണ് എന്ന ചിന്ത ദാക്ഷായണിയമ്മയ്ക്കും കിട്ടുണ്ണിനായർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അത്തരമൊരു ബന്ധം കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോനോ ചന്ദ്രനോ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ വിവരം കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി അറിഞ്ഞതുമില്ല. വളരെ നിശബ്ദയായി ആ തറവാട്ടിൽ അവൾ കഴിഞ്ഞു. പഠിക്കാനായി പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു പോയ ചന്ദ്രൻ പഠിച്ച് ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. നല്ല ഒരു കമ്പനിയിൽ അയാൾക്ക് ഒരു ജോലിയും കിട്ടി. തന്റെ സഹപ്രവർത്തകയായ സ്റ്റേനോഗ്രാഫർ കമലത്തെ അയാൾ സ്നേഹിച്ചു.

കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോൻ ധാരാളം സ്വത്തുള്ള ഒരു തമ്പുരാന്റെ മകളെ ചന്ദ്രന് വിവാഹം ആലോചിച്ചു. ദാക്ഷായണിയമ്മ കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിച്ചെങ്കിലും അയാളെ തള്ളി. ചന്ദ്രൻ കമലത്തെ വിവാഹം ചെയ്തു. നഗരത്തിൽ താമസമാക്കി. കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോന് കനത്ത അടിയാ യിരുന്നു അത്. അതിനുശേഷമാണ് കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി എന്നൊരു സ്ത്രീ ആ വീട്ടിലുണ്ടെന്ന് അയാൾ ഓർത്തത്. അയാൾ അവളെ ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു.

പട്ടണപ്പരിഷ്കാരവും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവുമുള്ള മിടുക്കി പെൺകുട്ടിയാണ് കമലം. അവളുടെയും ചന്ദ്രന്റെയും ജീവിത വീക്ഷണങ്ങൾ തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. നഗരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നെങ്കിലും ഉള്ളിൽ തനി പഴഞ്ചനാണ് ചന്ദ്രൻ. അവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ അപസാരങ്ങൾ ഉയർന്നു. ഈ സമയത്ത് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളിൽ ചേരാനായി നഗരത്തിലെത്തിയ കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. അവൾ മൗനം വെടിഞ്ഞ് കമലത്തെയും ചന്ദ്രനെയും ഒന്നിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മനസ്സു കൊണ്ട് അകന്നു കഴിഞ്ഞ ചന്ദ്രനെയും കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോനെയും ഇണക്കി. ആ കുടുംബങ്ങളിൽ സമാധാനത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുത്തിട്ട് എല്ലാവർക്കും സുഖം വരുത്തുന്ന ആശംസകളോടെ അവൾ നടന്നകന്നു. ദാമ്പത്യത്തിന്റെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ സൂഷ്മിച്ച വിള്ളലുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതോടെ കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മാറ്റ് വർദ്ധിക്കുന്നു.

കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി : സാമൂഹ്യബോധത്തിന്റെ വക്താവ്

കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയെന്ന മിണ്ടാപ്പെണ്ണിന്റെയുള്ളിൽ ഒരു മിണ്ടുന്ന പെണ്ണുണ്ടെന്നും അത് കരുത്തുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ഹൃദയത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണെന്നും നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ നോവലാണ് മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്. വിദ്യാഭ്യാസവും നഗരജീവിതവുമൊന്നുമല്ല സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മാറ്റ് തെളിയിക്കുന്നത്. അത് മനസ്സിന്റെ നന്മ മാത്രമാണ്. ഈ നന്മയുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന പ്രതികാരം പോലും പ്രകാശം വിതരുന്ന താവും. സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും പരിഷ്കാരവുമൊക്കെ തോറ്റുപോകുന്നിടത്ത് ഈ നന്മ ജയിക്കുന്നു.

ഒരു മിണ്ടാപ്പെണ്ണായിട്ടാണ് കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി നോവലിൽ വളരുന്നത്. അമ്മയുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് അച്ഛന്റെ തറവാട്ടിലേയ്ക്ക് വന്ന ദിവസം കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയുടെ പുസ്തകം ചുമക്കണം എന്ന് ഭയപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രനോട് “ആരും ചുമക്കണ്ട”യെന്നും “ഈ ബുദ്ധിസിന്ദി ചുമലിൽ കയറ്റിയാൽ ഞാൻ മറിഞ്ഞു വീഴും” എന്ന് പറയുമ്പോൾ “ഞാൻ ചുമലിൽ കയറ്റില്ല” എന്നും കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. പിന്നീടങ്ങോട്ട് സാമൂദായിക നീതി അവളെ നിശബ്ദയാക്കുകയാണ്. “അലൗകികതയുടെ ചിറകടി ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചുമലയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഇരു പാർശ്വങ്ങളെയും നനച്ചു കൊണ്ടും തിരയും ചൂഴ്ചയും കൂടാതെ ഒഴുകുന്ന ഒരു കൊച്ചരുവിയായിരുന്നു അവൾ. ആകാശം കനക്കുമ്പോഴും അത് ഒഴുകി. തെളിയുമ്പോഴും ഒഴുകി. ഒഴുകുക, ചുറ്റുപാടും ആർദ്രമാക്കിത്തീർക്കുക - അത് മാത്രമായിരുന്നു ആ കൊച്ചരുവിയുടെ ജോലി.” തറവാടിന്റെ പഴയ പൂമുഖം പോയി പരിഷ്കരിച്ച പുതിയ പൂമുഖം വന്നപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം സങ്കടമോ സന്തോഷമോ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി മാത്രം എന്ത് വിചാരിച്ചുവെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയല്ല ഏത് കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. ആരും അന്വേഷിച്ചുമില്ല. “അഭിപ്രായം പറയൽ തന്റെ ബാധ്യതയായി അവൾ കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. ഇന്നേവരെ എന്തിനെപ്പറ്റിയെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഷേധശബ്ദം അവൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല. അതിരുകവിഞ്ഞ ആഹ്ലാദശബ്ദമുണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഏകാന്തതയിൽ തടംതല്ലാതെ ഒഴുകുന്ന ഒരു കന്നിയാറായിരുന്നു ആ ജീവിതം.”³ ഒരു സ്ത്രീ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഈ സമൂഹം കൂടുതലൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല.

കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ വികാരങ്ങളെ പരിഗണിക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ, ഒരു തമ്പുരാന്റെ അപസ്ഥിര രോഗിയായ മകളെ ചന്ദ്രന് വിവാഹം ആലോചിക്കുകയാണ് കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോൻ. ആ നിമിഷമാണ് കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി മനസ്സുകൊണ്ട് പ്രതിഷേധിക്കുന്നത്. മനസ്സ് വിക്ഷുബ്ധമായെങ്കിലും അവൾ വികാരങ്ങളെ അടക്കി. കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോനെ ധിക്കരിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോയ ചന്ദ്രൻ കമലത്തെ വിവാഹം ചെയ്തു എന്നറിയിച്ച് കത്തയച്ചപ്പോൾ കുഞ്ഞി ലക്ഷ്മി ശാന്തയായിരുന്നു. കാലം അവളെ പ്രക്ഷുബ്ധതയുടെ ആഴങ്ങളിൽ ശാന്തതയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ പര്യാപ്തയാക്കി മാറ്റി. ഇതൊരു ദാർശനികാവബോധമാണ്.

അനുഭവങ്ങൾ കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയെ കരുത്തുള്ളവളാക്കി. കാലുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തെ മണ്ണുളർന്നു പോകുമ്പോൾ ചാരിനിൽക്കാൻ കൂടുതൽ കരുത്തുള്ള പ്രതലം തേടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കി. അവൾ ട്രെയിനിംഗിന് ചേരാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതേപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ചന്ദ്രന്റെ സഹായവും തേടി. മറ്റൊന്നുകൂടി അവൾ പഠിച്ചു. ‘ആർക്കും ആരെയും ചുമക്കാൻ കഴിയില്ല’. സ്നേഹി

ക്കാനേ കഴിയൂ. അവൾ കൂടുതൽ ഉറച്ച തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാൻ പ്രാപ്തിനേടി. പട്ടണത്തിൽ ചന്ദ്രന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് കാലെടുത്ത് വച്ചപ്പോൾ ഇളകി വന്ന ദുഃഖങ്ങളെ അവൾ കടിച്ചൊതുക്കി. ചന്ദ്രന്റെയും കമലത്തിന്റെയും കൂടെ താമസിക്കാനുള്ള അവരുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധത്തെ കാരണസഹിതം നിരസിച്ചു. ദുഃഖം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോഴും അവൾ കമലത്തെ സ്നേഹിച്ചു. മഹത്തുഖ്വളുടെ ഇത്തരം ജീവിതതലം കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി നേടിയെടുത്തപ്പോൾ പലപ്പോഴും കുഞ്ഞി ലക്ഷ്മിയുടെ മുമ്പിൽ താൻ ചെറുതായതുപോലെ കമലത്തിന് തോന്നി. ചന്ദ്രനുമായി പിണങ്ങി പിരിഞ്ഞപ്പോൾ കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ സാന്നിധ്യം അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ‘പരിമിതവാക്കായ ആ പെൺകിടാവ്’ സന്ദർഭോചിതം പെരുമാറി. അവളിലൂടെ അമ്മയുടെ സാന്നിധ്യം കമലം അനുഭവിച്ചു. കമലം ചിന്തിച്ചു. ‘ആശിക്കാൻ യാതൊന്നുമില്ലാതിരുന്നിട്ടും വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷകളുള്ളതുപോലെയാണ് അവൾ ജീവിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണവൾ അല്ലെല്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത്? ഏത് പരിസ്ഥിതിയോടും കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിക്ക് ഇണങ്ങിച്ചേരാൻ കഴിയുന്നു. തന്നെപ്പറ്റി അവൾ ഒന്നും പറയാറില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയിൽ സഹതപിക്കുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയുമാണ് തന്റെ ചുമതല എന്ന് അവൾ ധരിക്കുകയോ? താനുണ്ടെന്ന ബോധമേ അവൾക്കില്ല. ഒരാൾക്ക് ഇങ്ങനെ സ്വയം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? കമലം കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി. അവൾ പല പ്രാവശ്യം മനസ്സിൽ ഉരുവിട്ടു. “ശക്തിയുള്ള പെണ്ണ്”. കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി എന്തിലും ഒരു സമാധാനം കണ്ടെത്തും എന്നും മറ്റൊരവസരത്തിൽ കമലം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

തന്റെ അസ്തിത്വത്തെ മറന്നുകൊണ്ട് കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവളെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നില്ല. അവളുടെ വിനയത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ ചന്ദ്രനും കുഞ്ഞിക്കേളു മേനോനുമെല്ലാം അസ്തപ്രജ്ഞരാവുകയാണ്. അവരുടെ ധർഷ്ട്യവും അഭിമാനബോധവും ഇല്ലാതാകുന്നു. നെയ്‌വിലുക്കിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന പ്രകാശം പോലെയാണ് ഒരു കുളിർകാറ്റുപോലെയാണ് അവളുടെ ശക്തി അവരിലേയ്ക്ക് എത്തുന്നത്. ആ കാറ്റിനെ, പ്രകാശത്തെ തടുക്കാൻ അവർക്കാവുന്നില്ല. കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയെന്ന മിണ്ടാപ്പെണ്ണിന്റെ ശക്തിയാണ് സ്ത്രീയുടെ ശക്തിയെന്ന് ഉറുബ് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.. കമലത്തെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കിക്കൊണ്ട് വീടുവിട്ടുപോയ ചന്ദ്രനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ ഭാഷ കൂടുതൽ മുർച്ചയുള്ളതാകുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കനകം കൈയിൽ കിട്ടിയിട്ടും മണ്ണാങ്കട്ടയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പാവമാണ് ചന്ദ്രനെനും ജീവിതത്തെക്കാളധികം നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയെ അത്ര നിസ്സാരമായിക്കാണരുതെന്നും ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യത്വമെങ്കിലും ഉണ്ടാവേണ്ടതാണെന്നും അവൾ ശാസിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും അന്തസ്സും അഭിമാനബോധവുമുള്ള സ്ത്രീചേതനയെ വിലകുറച്ച് കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പുരുഷാധിപത്യബോധത്തെ പരിഹസിക്കുകയാണ് ഉറുബ്. തങ്ങളുടെ ബോധ്യങ്ങളിലെ തെറ്റും ശരിയും ചിന്തിക്കാനുള്ള അവസരവും ചന്ദ്രനും കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോനും നൽകാനും ‘മിണ്ടാപ്പെണ്ണിന്റെ’ സംസാരത്തിന് സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക ഇടപെടലുകൾക്കുടി സാധ്യമാകുന്നതിനാലാണ് മിണ്ടാപ്പെണ്ണ് എന്ന തലക്കെട്ട് അപനിർമ്മാണം നടത്തേണ്ടതായി വരുന്നത്.

കമലം - ജീവിതബോധം സൂക്ഷിക്കുന്ന കഥാപാത്രം

നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അച്ഛനെ നഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലും വ്യക്തമായ ഒരാദർശത്തോടെയാണ് അച്ഛൻ കമലത്തെ വളർത്തിയത്. ജീവിതത്തിന്റെ ഏത് ആഘാതത്തെയും തളരാതെ നേരിടാൻ അവർക്കറിയാം. കാരണം അവർ തലോടലേറ്റ് വളർന്നവളല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ പുറം കൂടെക്കൂടെ തലോടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അവർക്കറിയുകയുമില്ല. കമ്പങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തള്ളിനീക്കാറില്ല. കടഞ്ഞെടുത്ത വെണ്ണപോലെയാണ് ജീവിതസുഖമെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനിക്കുക, കൂടുതൽ കൂടുതൽ സുഖം നേടുക, ആരെയും ആക്രമിക്കാതിരിക്കുക, ഇതാണവളുടെ ജീവിതാദർശം.

കമലത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയ്ക്കനുസരിച്ച് തെറ്റായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നിട്ടും ചന്ദ്രൻ അവളെ മനസ്സിലാക്കാനായില്ല. അവൾ സ്നേഹശൂന്യമായി ഒന്നും പെരുമാറിയിട്ടില്ല. ആത്മപരിശോധനയ്ക്ക് കമലം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. “ഞാനൊരു ഭാര്യയാണ് അടിമയല്ല” എന്നും ‘അദ്ദേഹം ഭർത്താവാണ് മാനേജറല്ല’ എന്നും അവൾ കരുതി. ‘യജമാനത്തത്തിൽ ചങ്ങാത്തമില്ലെന്നും’, ‘ചങ്ങാത്തത്തിലെ സ്നേഹമുള്ളുവെന്നും’ അവൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ അത് ചന്ദ്രൻ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. തന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും സ്വത്വബോധത്തെയും പണയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ജീവിച്ചാണ് പല സ്ത്രീകളും കുടുംബസമാധാനം കൈവരുത്തുന്നത്. അങ്ങനെ തനിക്ക് താനല്ലാതാവാനു കഴിയില്ല എന്നതാണ് കമലത്തിന്റെ പ്രശ്നം.

ചന്ദ്രൻ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയപ്പോളുണ്ടായ ഏകാന്തത കമലത്തെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചെങ്കിലും താമസിയാതെ അയാൾ തിരികെ വരുമെന്നവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പത്തുപന്ത്രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും അയാൾ എത്താതായപ്പോൾ അവൾ തളർന്നുപോയി. എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നറിയാത്ത വിധം മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണം വിട്ടുപോയി. അപ്പോൾ കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയുടെ സാന്നിധ്യമാണ് അവൾക്ക് കരുത്തായത്. കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി ചിന്തിച്ചു “ആനക്കുട്ടികളെ വിരലിടുക്കിൽ വെച്ച് അടയ്ക്കാകൊണ്ട് പന്താടാൻ കഴിവുള്ള സ്ത്രീ എന്നാണ് അന്ന് തോന്നിയത്. ഇന്ന് അവരുടെ കയ്യുകൾ തളർന്നിരിക്കുന്നു.” കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ താളപ്പിഴകളിൽ പുരുഷനേക്കാളേറെ തളരുന്നത് സ്ത്രീയാണ്. കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ ഇടപെടലുകൾ മൂലം പ്രശ്നങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് തന്നെ തറവാട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോകാൻ ചന്ദ്രനെത്തുമ്പോൾ കൂടുതൽ കണിശതയോടെയാണ് കമലം സംസാരിക്കുന്നത്. അയാളുടെ തറവാട്ട് മഹിമ തനിക്ക് പ്രേതബാധപോലെയാണെന്നും തറവാട്ട് സ്വന്തം തൃജിക്കാൻ തയ്യാറാകണമെന്നും അവൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലും പരസ്പരസ്നേഹത്തിലുമാണ് കുടുംബം ഉറപ്പിക്കേണ്ടത് എന്ന് കമലം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് മുല്യബോധമുള്ള ദാമ്പത്യവും കുടുംബവും എന്ന സങ്കല്പത്തെ ഉറുബ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ദാക്ഷായണിയമ്മ : മാതൃത്വത്തിന്റെ നന്മയുള്ള കഥാപാത്രം:

കിട്ടുണ്ണിനായരുടെ സഹോദരിയും കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോന്റെ ഭാര്യയുമായ ദാക്ഷായണിയമ്മ ഒരു കൂലീനയായ തറവാട്ടമ്മയാണ്. ഭർത്താവിന്റെയും മകന്റെയും സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടി വേണ്ട

തെല്ലാം അവർ ചെയ്തു. കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോൻ വീടിന്റെ പൂമുഖം മാറ്റിയപ്പോൾ ദാക്ഷായണിയമ്മയ്ക്കു മനോവേദന തോന്നിയെങ്കിലും അവർ അതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തി. കാരണം ഭർത്താവിന്റെയും മകന്റെയും ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്തതിൽ സന്തോഷിക്കുകയാണ് തന്റെ ധർമ്മമെന്ന് അവർ കരുതി. അച്ഛന്റെ ചെയ്തികളെ വാഴ്ത്തിയ ചന്ദ്രനോട് “ആലോചനയുള്ള മനുഷ്യനല്ലെ അച്ഛൻ”, “എല്ലാം നടത്താനുള്ള കരുത്തുണ്ട് കേട്ടോ” എന്ന് മറുപടി പറയുമ്പോൾ ഭർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുന്ന ഒരു ഭാര്യയുടെ മുഖമായിരുന്നു അവർക്ക്.

കിട്ടുണ്ണിനായർ തന്റെ ഭാര്യാഗൃഹത്തിൽനിന്നും കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയേയും കൂട്ടി തറവാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ അവരെ സന്തോഷത്തോടെയാണ് ദാക്ഷായണിയമ്മ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ചന്ദ്രനെപ്പോലെ കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിയേയും അവർ സ്നേഹിച്ചു. “ആ തറവാട്ടമ്മയുടെ സ്നേഹപ്രകടനത്തിൽ ശുഭലോലങ്ങളായ ആ കൊച്ചാമ്മാക്കൾ, സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വെള്ളിൽ പക്ഷികൾപോലെ പാറിക്കളിച്ചു. കിട്ടുണ്ണിനായരോടും നാട്ടുകാരോടും ഒപ്പം കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി ചന്ദ്രനുള്ളതാണെന്ന് അവരും വിശ്വസിച്ചു. കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോൻ ചന്ദ്രന് മറ്റൊരു വിവാഹം ആലോചിച്ചപ്പോൾ ദാക്ഷായണിയമ്മ വിഷമിച്ചത് മറ്റൊന്നും ഓർത്തിട്ടല്ല “എങ്കിലും ആ പെണ്ണിന്റെ മനസ്സ്.....കുഞ്ഞുലക്ഷ്മിയുടെ മുഖിലൂടെ കടന്നു പോകുമ്പോഴെല്ലാം അവർ മുഖം മറച്ചു. സ്വന്തം മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കും ധർമ്മബോധത്തിനും വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരാളായിരുന്നുണ്ടാകുന്ന പിടിച്ചിലും ഒഴിഞ്ഞു മാറാനുള്ള വ്യഗ്രതയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ദാക്ഷായണിയമ്മ എത്ര ഒളിച്ചു വെച്ചിട്ടും കുഞ്ഞുലക്ഷ്മി അതറിഞ്ഞു. ‘തീക്കുടുകയുടെ തിരിക്ക് തീ പറ്റിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി. അത് കത്തി പിടിച്ചു കാണാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. കെടുത്താൻ ശക്തയുമല്ല. അവർ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നതേയുള്ളൂ.’ അവരുടെ ജീവിതം ദുഃഖസാന്ദ്രമായിത്തീരുന്നു.

കുഞ്ഞിക്കേളുമേനോനെ നിരാകരിച്ച്, ചന്ദ്രൻ കമലത്തെ വിവാഹം ചെയ്ത് നഗരത്തിൽ താമസമാക്കി. കുടുംബാന്തരീക്ഷം ആകെ കലുഷിതമായി. ഭർത്താവിന്റെയും മകന്റെയുമിടയിൽനിന്ന് വേദന കടിച്ചിറക്കാനല്ലാതെ ദാക്ഷായണിയമ്മയ്ക്ക് ഒന്നും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അധികം താമസിയാതെ കമലവുമായി വേർപിരിഞ്ഞ ചന്ദ്രൻ തറവാട്ടിലെത്തി. കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കിയ കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി എല്ലാവരെയും അനൂരഞ്ജനത്തിലാക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ മലാഖയായി വന്ന അവളോട് ദാക്ഷായണിയമ്മ പറഞ്ഞു. എന്റെ കൂട്ടി, നീയൊരു ഗൃഹലക്ഷ്മിതന്നെയാണ്. അവർ നഷ്ടപ്പെട്ട ചൈതന്യം വീണ്ടെടുത്തു. കിട്ടുണ്ണി നായരോടവർ പറഞ്ഞു. “കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി ഒരു ലക്ഷ്മിതന്നെയാണ്.” കുലീനയായ ഒരു തറവാട്ടമ്മയെപ്പറ്റി ഉറുബിനുള്ള സങ്കല്പം കൃഷ്ണൻ നമ്പിടിയുടെ ഭാര്യ കെട്ടിലമ്മയിലെന്നതുപോലെ ദാക്ഷായണിയമ്മയിലും നമുക്കു കാണാം.

കാലാകാലങ്ങളായി ഒരു പുരുഷാധിപത്യ സമൂഹത്തിൽനിന്ന് സ്ത്രീകൾ അനുഭവിച്ച് വന്നിരുന്ന പീഡനങ്ങൾക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്നും പുരുഷന്റെ യജമാനഭാവത്തിനു മുമ്പിൽ യഥാർത്ഥ സ്ത്രീത്വം - കാമുകിയോ, ഭാര്യയോ, അമ്മയോ ആരുമാകട്ടെ - പുഷ്പകലമാകില്ലെന്നും ഉറുബ് വിശ്വസിക്കുന്നു. സമഭാവനയോടെ സ്ത്രീയെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ലോകമാണ് ഉറുബ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവിടെ ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും മുസ്ലിമാനുമില്ല. സ്ത്രീയും പുരുഷനുമേയുള്ളൂ. അവരെ

വേർതിരിക്കുന്ന വിലക്കുകളുടെ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. സമുദായമാണ് സമൂഹമാണ്. അതിനെ അതിവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പുരുഷൻ യജമാനനോ, ഉടമയോ അധികാരിയോ ആവുകയല്ല ചങ്ങാതിയാവുകയാണ് വേണ്ടത്. വിധേയത്വത്തിന്റേയോ അധീശത്വത്തിന്റേയോ നയമല്ല സമഭാവനയുടെ നയമാണ് സ്വീകാര്യം.

സ്ത്രീപുരുഷ കൂട്ടുകെട്ടിൽ സ്വഭാവവികമായുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ശക്തിയും കൂടുതൽ സ്ത്രീയ്ക്ക് തന്നെയെന്ന് ഉറുബ് കരുതുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും ഉദ്യോഗലബ്ധിയും തങ്ങളെ കൂടുതൽ ശക്തരായ സാമൂഹിക ജീവികളാക്കുമെന്ന് കരുതുന്നവരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നായികമാരധികവും, സ്ത്രൈണസത്തയിലലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്നേഹം, സഹനം, ക്ഷമ തുടങ്ങിയ മാനസധർമ്മങ്ങളുടെ പേരിൽ അബലകളെന്ന് ലോകം അവരെ തരംതാഴ്ത്തുമ്പോഴും ഈ നന്മകളാണ് ലോകജീവിതത്തെ സഹ്യമാക്കുന്നതും നിലനിർത്തുന്നതുമെന്ന് ഉറുബ് വിശ്വസിക്കുന്നു. “അന്യോന്യം പൊറുക്കാനും മറുക്കാനും കഴിയില്ലെങ്കിൽ കുടുംബം പുലരില്ല. ഈ ലോകവും പുലരില്ല.” എന്ന് പറയുന്നത് ഉറുബ് തന്നെയാണ്. സ്ത്രീത്വത്തിനെതിരെയുള്ള ക്രൂരതകൾ അരങ്ങുവാഴുന്ന ഇക്കാലത്ത് തന്റെ രചനകളിലെല്ലാം സ്ത്രീപക്ഷാനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ച ഉറുബിന്റെ ജീവിതദർശനം ഉദാത്തമാണ്. സമാദരണീയമാണ്.

സഹായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

1. തരകൻ കെ.എം - അനശ്വരനായ ഉറുബ്, കോട്ടയം : സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1986
2. കുട്ടിക്കുഷ്ണൻ പി. സി. (ഉറുബ്) മിണ്ടാപ്പെണ്ണ്, കോഴിക്കോട് : പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്
3. കുട്ടിക്കുഷ്ണൻ പി.സി. - ഉറുബിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ, കോട്ടയം : സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1975.
4. കുശലകുമാരി പി. കെ. (ഡോ.)- സമൂഹമനസ്സും മലയാള നോവലും, തൃശ്ശൂർ : മലയാള പഠനഗവേഷണകേന്ദ്രം, 2000.
5. സെൽവി സേവ്യർ (ഡോ.) - മഹാകാലത്തിന്റെ മൗനങ്ങൾ, കോട്ടയം : നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ - 2000
6. ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയം (എഡി) ഉറുബ് വ്യക്തിയും സാഹിത്യകാരനും, കോഴിക്കോട് : പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 1983
7. ജ്യോതിലക്ഷ്മി പി. എസ് (ഡോ.) , ഉറുബിന്റെ സ്ത്രീത്വദർശനം, തൃശ്ശൂർ : കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, 2008
8. ബാലചന്ദ്രൻ വടക്കേടത്ത് - വായനയുടെ ഉപനിഷത്ത, കോട്ടയം : ഡി. സി. ബുക്സ്, 1999

9. അച്യുതൻ എം. 'നോവൽ പ്രശ്നങ്ങളും പഠനങ്ങളും' കോട്ടയം : സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, 1983.

കുറിപ്പുകൾ

1. എന്റെ കഥകളെപ്പറ്റി ഞാൻ തന്നെ, ഉറുബിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകൾ 1697
2. 'Novel in its higher form aspires to relate through the medium of individual adventures, the movements of an entire society of which it is itself only a detail, a significant point, for the totality which we call society, Properly understood, consists not only of men But of all sort of material and cultural objects..... Individualism in the novel is only on illusion' (Michel Butter, Thoughts on the novel -Encounter June - 1983).
3. ഉറുബ്, മിണ്ടാപ്പെണ്ണ് പുറം . 10

കഥകളിയിലെ അഭ്യംഗം

സംഗ്രഹം:

കേരളത്തിന്റെ തനതുകലയായ കഥകളിയിലെ ആഹാര്യഭിന്നമായ സാധാരണക്കാരെപ്പോലും ഈ കലയിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനു കാരണമാകുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി കഥകളി നടനായി രംഗത്തു വരുവാൻ ദീർഘകാലത്തെ അഭ്യാസം ആവശ്യമാണ്. ഈ അഭ്യാസങ്ങളിൽ തൃജിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത് ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉഴിച്ചിൽ അഭ്യാസമാണ്. അനേകം മാനസിക-ശാരീരിക പരിവർത്തനങ്ങൾക്കു വിധേയമായാണ് ഒരു നടൻ രൂപം കൊള്ളുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയക്കു സഹായകമാകുന്നതാണ് ഉഴിച്ചിൽ. ഉഴിച്ചിൽ രൂപം പ്രാപിച്ചത്, വ്യത്യസ്ത രീതികളിലുള്ള ഉഴിച്ചിലുകൾ, മറ്റു ചികിത്സാ പദ്ധതികളുമായുള്ള ബന്ധം, കഥകളി ഉഴിച്ചിലിന്റെ ശാസ്ത്രീയത, അശാസ്ത്രീയത, അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണദോഷങ്ങൾ, നിലനിൽപ്പ്, വ്യത്യസ്ത ഉഴിച്ചിലുകളുമായുള്ള ആദാനപ്രദാനങ്ങൾ, ഉഴിച്ചിലിനു വിധേയനായ വ്യക്തിയും വിധേയനാകാത്ത വ്യക്തിയും തമ്മിൽ അരങ്ങത്തു ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അനുഭവമാകുന്ന രസഭഞ്ജനം, എന്നിവ ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ അന്വേഷണ വിധേയമാക്കുന്നു. ശാരീരിക അധ്വാനം മാത്രമല്ല മാനസിക അധ്വാനവും ആവശ്യമായ ദൃശ്യകലയായ കഥകളിയുടെ ഉഴിച്ചിലിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലേക്കും ഈ പ്രബന്ധം വിരൽചൂണ്ടുന്നു.

സവിശേഷ പദങ്ങൾ:

അഭ്യംഗം, ഉദ്യർത്തനം, പഞ്ചകർമ്മങ്ങൾ, കന്നിമൂല, മെയ്യുറപ്പടവ്, ഉടുത്തുകെട്ട്, തെരിക, സ്നേഹദ്രവ്യം, ചൊല്ലിയാട്ടം

പ്രമോദ്.പി.ആർ
ഗവേഷക വിദ്യാർത്ഥി
കേരളകലാമണ്ഡലം,
ചെറുതുരുത്തി
ഫോൺ-759408903
e-mail :
rlvpramod1988@gmail.com

ഗവേഷണ മാർഗ്ഗദർശി:
ഡോ. എൻ. ഇ. നാരായണൻ
കഥകളി നടൻ,
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ,
സംസ്കൃതവിഭാഗം,
എസ്.ബി. കോളജ്
ചങ്ങനാശ്ശേരി
ഫോൺ : 9605136845

ആമുഖം:

കേരളത്തിൽ വളരെ പ്രചാരമുള്ള ഒരു ചികിത്സാ രീതിയാണ് തിരുമ്മു ചികിത്സ. പരമ്പരാഗത കളരി മർമ്മ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചുള്ള തിരുമ്മുചികിത്സയ്ക്കും, ആയുർവ്വേദസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചുള്ള ഉഴിച്ചിൽ ചികിത്സയ്ക്കുമാണ് കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ശൈലി അനുസരിച്ചുള്ള തിരുമ്മുകൾക്കും കാഴ്ചയിലും പ്രയോഗത്തിലും ഫലഭാവത്തിലും വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ട്. തിരുമ്മ് അഥവാ ഉഴിച്ചിൽ എന്നത് കളരി ചികിത്സയിൽപ്പെട്ടതാണ്. പഞ്ചകർമ്മങ്ങളുടെ 'പൂർവ്വകർമ്മ'ങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണ് അഭ്യംഗം. കൈ കൊണ്ട് ഉഴിയുന്നതിനെ കൈ ഉഴിച്ചിൽ എന്നും കാലുകൊണ്ട് ഉഴിയുന്നതിനെ ചവിട്ടി ഉഴിച്ചിൽ എന്നും പറയുന്നു. ഒരു കഥകളി നടനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കഥകളി ഉഴിച്ചിൽ സ്വാധീനം വഹിക്കുന്നു. വടക്കൻ-തെക്കൻ സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ശൈലീഭേദത്തോടെ ആണെങ്കിലും പിൻതുടർന്നു വരുന്ന അഭ്യസനരീതിയാണ് കഥകളി ഉഴിച്ചിൽ കളരികൾക്ക് ഉള്ളത്. സമീപകാലത്ത് കഥകളി ഉഴിച്ചിൽ ശാസ്ത്രീയത ഇല്ലാത്തതാണെന്നും തിരസ്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള വാദഗതികൾ പലഭാഗത്തു നിന്നും ഉയർന്നു വരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കഥകളിക്ക് അനിവാര്യമായ ഘടകമാണോ ഉഴിച്ചിൽ എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

പഞ്ചകർമ്മം, ആയുർവ്വേദം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ ഉഴിച്ചിലിനെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും കഥകളി ഉഴിച്ചിലിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ല. ചെങ്ങന്നൂർ രാമൻപിള്ളയുടെ തെക്കൻചിട്ടയിലെ അഭ്യാസക്രമങ്ങൾ, സി.പത്മനാഭൻ നായരുടെ കഥകളി വേഷം, കോട്ടയ്ക്കൽ കൃഷ്ണൻകുട്ടിനായരുടെ കഥകളി-കളരിയും-അരങ്ങും, കലാമണ്ഡലം രാജശേഖരൻ എഴുതിയ കഥകളി തെക്കൻ ചിട്ട-ആട്ടപ്രകാരം തുടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഉഴിച്ചിൽ ചെയ്യേണ്ട രീതികൾ, മെയ്ക്കുറപ്പടവ്(മെയ് വർഗം) എന്നിവ വിശദീകരിക്കുകയും അവ ചെയ്യേണ്ട രീതികളുമാണ് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത പഠനം ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആയതിനാൽ ഈ വിഷയം ഗവേഷണത്തിനു പ്രസക്തമാണ്. കഥകളിയിലെ ഉഴിച്ചിലിലെ ശാസ്ത്രീയത, ആവശ്യകത, സമകാലിക അവസ്ഥ എന്നിവ കണ്ടെത്തുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

പരികല്പനം:

കേരളീയമായ ആയോധനകലയിൽ നിന്നും കഥകളിയ്ക്കു ആവശ്യമായ ഉഴിച്ചിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയെ അയവ്, ഉലവ്, ബലം, മുറുക്കം, ഒതുക്കം എന്നിവയിൽ നിർത്തി അഭ്യാസബലമുള്ള നടനാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ ഉഴിച്ചിൽ വളരെ പങ്കു വഹിക്കുന്നു.

പുസ്തകശേഖരണം, കളരിയഭ്യാസങ്ങൾ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയും കഥകളിയാചാര്യന്മാരോടും കഥകളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരോടും സ്ത്രീകലാകാരികളോടും സംവദിച്ചും സ്വായത്തമാക്കിയ അറിവുകളാണ് ഇവിടെ ഉപയുക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സ്വീഡിഷ് ഡോക്ടർ പെർഹെന്റീക് ലിങ് ആണ് ഉഴിച്ചിൽ ചികിത്സയുടെ പിതാവ് എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ടർക്കികളിൽ നിന്നും കൂടുതൽ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പല പുതിയ സങ്കേതങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി ഇന്ന് വളരെ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന സ്വീഡിഷ് മസ്സാജ് എന്ന രീതിക്ക് ലിങ് രൂപം നൽകുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ചൈനയിൽ കായികാഭ്യാസങ്ങൾക്കും രോഗചികിത്സയ്ക്കുമായി തിരുമ്മ് വളരെ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഗ്രീക്കുകാരും റോമാക്കാരും ഈ ചികിത്സയിൽ വളരെ വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഗാലൻ എന്ന വൈദ്യൻ തിരുമ്മു ചികിത്സ വളരെ വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി പല രോഗങ്ങളും ശമിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധകാലത്ത് നാവികർക്കു ക്ഷതം സംഭവിക്കുകയും ഷെൽ പ്രയോഗത്തിൽ മാനസികാഘാതം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തവരിൽ ഉഴിച്ചിൽ ചികിത്സ വ്യാപകമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. തിരുമ്മു ചികിത്സാപരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകുവാനും നിലവാരം ഉറപ്പിക്കാനും അമേരിക്കയിൽ മസാജ് തെറാപ്പി അസോസിയേഷൻ എന്ന സാങ്കേതിക സമിതി രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രസവിച്ച് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം കുഞ്ഞിനെ അനുയോജ്യമായ തൈലമോ, വെളിച്ചെണ്ണയോ ദേഹത്തു പുരട്ടി കൈ കാലുകൾ കോണോടുകോൺ ചലിപ്പിച്ച് പത്തു മിനിറ്റ് കാറ്റു കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു കിടത്തികുളിപ്പിക്കുന്നതു അതിനു നല്ല ദേഹപുഷ്ടിയും ആകാരഭംഗിയും ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഹൃദ്രോഗബാധയിൽ ശ്വാസം നിലച്ചു പോകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നെഞ്ചിലും പാർശ്വഭാഗങ്ങളിലും അമർത്തി തിരുമ്മുന്നത് പ്രാഥമിക ചികിത്സയായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതും ഉഴിച്ചിലിന്റെ ഒരു വകഭേദം തന്നെയാണ്.*

തിരുമ്മുചികിത്സ:

ആയുർവേദശാസ്ത്രപ്രകാരം പല രോഗങ്ങളും ശമിപ്പിക്കാനും സ്വാസ്ഥ്യസംരക്ഷണത്തിനും തിരുമ്മുചികിത്സ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഭ്യാസവും ഉദാർത്തനവും വാത-കഫ ശമനത്തെ ചെയ്യുന്നതും വാതചികിത്സയിൽ പ്രത്യേകമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. തൈലം, കൂഴമ്പ് മുതലായ സ്നേഹദ്രവ്യങ്ങൾകൊണ്ട് തിരുമ്മുന്നതിന് അഭ്യാസം എന്നും ഔഷധചൂർണ്ണം കൊണ്ട് തിരുമ്മുന്നതിന് ഉദാർത്തനം എന്നും പേരു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഥകളിയിൽ അഭ്യാസം ആണു ചെയ്യുന്നത്.

അഭ്യുഗം:

പഞ്ചകർമ്മ ചികിത്സയുടെ ആദ്യപടിയാണ് അഭ്യുഗം അഥവാ എണ്ണ തേപ്പ്. ഔഷധങ്ങൾ കൊണ്ട് മാത്രമുള്ള ശമനചികിത്സയിൽ പ്രധാനവും സ്വസ്ഥനായിരിക്കുന്നവൻ(രോഗമില്ലാത്തവൻ) ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിന് ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്തതുമാണിത്. സ്നിഗ്ധവസ്തുവിനെ ആയുർവേദത്തിൽ സ്നേഹമെന്നു പറയുന്നു. ശരീരത്തിനു പുറത്തു ചെയ്യുന്ന സ്നേഹപ്രയോഗത്തിനു അഭ്യുഗം എന്നു പറയുന്നു. എണ്ണ എന്ന വാക്കിന് എളെളണ്ണ എന്നുതന്നെയാണ് അർത്ഥം. പക്ഷേ കേരളത്തിൽ ശിരസ്സിൽ തേക്കുന്നതിനെ എണ്ണയെന്നും ദേഹത്ത് പുരട്ടുന്നതിനെ കുഴമ്പെന്നും പറയുന്നു.

കഥകളി ഉഴിച്ചിൽ:

പരമ്പരാഗതമായ കലാവിദ്യ ഗുരുമുഖത്തു നിന്നിമാണ് നേടുന്നത്. കഥകളി കളരികൾ പാരമ്പര്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഒരു പുതിയ വിദ്യാർത്ഥി അഭ്യാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ നല്ല ദിവസം നോക്കി (വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ ദിതീയദിമി ഏറ്റവും ഉത്തമം) വെളുപ്പിന് ദേഹശുദ്ധി വരുത്തി കളരിയിൽ ചെന്ന് നിലവിളക്ക് സാക്ഷിയാക്കി കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്ന് ഗുരുനാഥന് ദക്ഷിണകൊടുത്ത് നമസ്കരിക്കുന്നു. ഗുരു ദക്ഷിണ സ്വീകരിച്ച് ശിഷ്യന് കച്ചയും മെഴുക്കും(എണ്ണ)കൊടുക്കുന്നു.

വർഷകാലമാണ് ഉഴിച്ചിലിന്റെ(കച്ചക്കെട്ട്) കാലം. പഠിതാവ് സരസ്വതിയാമത്തിൽ(പുലരുവാൻ കാലത്ത്)ഉറക്കം എഴുന്നേറ്റ് ദേഹശുദ്ധി വരുത്തി ഉഴിച്ചിൽ കളരിയിലെത്തി കച്ചക്കെട്ടുക അതിനു ശേഷം എണ്ണയെടുത്ത് ഇരു കൈപ്പത്തികളിലുമാക്കി വിഘ്നേശ്വര പ്രീതിക്കായി കന്നിമൂലയിലേക്കു കുമ്പിട്ടു നിവർന്ന് വലതുകാൽ പരത്തിച്ചവിട്ടി താണുനിന്ന് ഉള്ളം കൈയ്യിലെ എണ്ണ ഇരുതുകകളിലുമായി ഒപ്പം പുരട്ടുക. പിന്നീട് ഉദരമൊഴികെ ശരീരം ആസകലം ധാരാളം എണ്ണ തേക്കണം.(തലയിൽ തേയ്ക്കരുത്). തുടർന്ന് മെയ്യുറപ്പടവ്(മെയ്യ് വർഗം)കാൽ സാധകങ്ങൾ എന്നിവ ചെയ്ത് ശരീരം വിയർത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തത് ഉഴിച്ചിലിന്റെ ഘട്ടമാണ്.

കഥകളി ഉഴിച്ചിലിന്റെ ശാസ്ത്രീയത:

ഉഴിച്ചിലിനു കിടക്കുന്ന രീതി മറ്റു ഉഴിച്ചിലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തെരിക് വെച്ചു കൊണ്ട് താഴ്ന്നു നിൽക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അര വളച്ച് ഉഴിയുന്ന സമ്പ്രദായം കഥകളിക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. കുറഞ്ഞ തോതിൽ ഘനം കൊടുത്തു കൊണ്ടാണ് ഉഴിച്ചിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. ക്രമേണ ദിവസങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഉഴിയുന്ന എണ്ണത്തിലും ഘനത്തിലും ശക്തി കൂട്ടി ഉഴിച്ചിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ ആകുന്ന സമയം ശക്തി കുറച്ച് തുടങ്ങിയ ദിവസത്തിലെന്ന് പോലെ ഘനം കുറച്ച് ഉഴിച്ചിൽ നിർത്തുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് മൂന്നു മാസത്തെ ഉഴിച്ചിൽ വർഷം തോറും ഭംഗം വരാതെ നടത്തണം. ആരോഹണ അവരോഹണ സ്ഥിതിയാണ് ഉഴി

ച്ചിലിനു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതി.

ഉഴിയുന്ന വ്യക്തി രണ്ടുപേരിൽ കൂടുതൽ ഉഴിയുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. രണ്ടുപേരിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തികളെ ഉഴിയുമ്പോൾ ഉഴിച്ചിൽ ലഭിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു ഫലപ്രാപ്തി കുറയുകയും ഉഴിയുന്ന വ്യക്തി വളരെ ക്ഷീണിതനാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉഴിച്ചിലിനു ശേഷം മുങ്ങിക്കുളി നിർബ്ബന്ധമായും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കുളിക്കുവാൻ പയർപൊടി, കടലമാവ്, ഇഞ്ച എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാം. മറ്റു ഉഴിച്ചിൽ രീതികളിൽ ചുടുവെള്ളം ഉപയോഗിച്ചു കുളിക്കുക, തുണികൊണ്ട് തുടയ്ക്കുക ആവികൊള്ളുക എന്നിവ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനു കുത്തരി കഞ്ഞി നെയ്യ് ചേർത്ത് കഴിയ്ക്കാം. പയർവർഗങ്ങൾ, പച്ചക്കറികൾ എന്നിവയും ഉപയോഗിക്കാം. പകൽ ഉറക്കം നിഷിദ്ധം, രാത്രി ഉറക്കമിളയ്ക്കൽ മൈഥുനം എന്നിവ അനുവദനീയമല്ല. കഥകളി അഭ്യാസം മിതമായ രീതിയിൽ തുടരുകയും വേണം.

ശരീരത്തിന്റെ ഘടനയെയും പ്രവർത്തനത്തെയും പറ്റി നല്ല പരിജ്ഞാനമുള്ള ആചാര്യൻമാരാണ് ഇന്നയിന്ന വിധത്തിൽ ഉഴിയണമെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ടതായ ഒരിനമാണ് ഉഴിച്ചിൽ. ഉഴിയുന്ന ആൾ കുട്ടികളുടെ ഭിന്നങ്ങളായ ദേഹപ്രകൃതികൾക്കും ശരീരശേഷിക്കും അനുസരിച്ച് കാൽ തെറ്റിക്കാതെ ഒരുപോലെ വായു കൊടുത്ത് (നിയന്ത്രണത്തോടെ) ഉഴിയുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. നേരിയ അശ്രദ്ധപോലും ചിലപ്പോൾ ഉഴിയപ്പെടുന്ന ആളുടെ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിച്ചേക്കാം.**

ആയുർവ്വേദം, പഞ്ചകർമ്മചികിത്സ, മർമ്മചികിത്സ, കളരിഉഴിച്ചിൽ എന്നിവയിൽ നിന്നെല്ലാം കടംകൊണ്ട ഒരു ഉഴിച്ചിൽ പദ്ധതിയാണ് കഥകളിക്ക് ഉള്ളത്. പണ്ടു രാജകുടുംബങ്ങളിൽ ആയോധനകല (കളരി) അഭ്യസിച്ചിരുന്ന യോദ്ധാക്കളെ ആയിരുന്നു കഥകളി പഠിതാക്കളായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. കളരിയുടെ ഉഴിച്ചിൽ ശാസ്ത്രീയത ഉള്ളതാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ഉഴിച്ചിലിന്റെ നല്ല വശങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് കഥകളിയുടെ ശിക്ഷണത്തിനു ആവശ്യമായതു മാത്രമാണ് കഥകളി ഉഴിച്ചിലിനു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ജിംനാസ്റ്റിക്കുകൾ ചെയ്യുന്ന രീതി കഥകളിക്കു ആവശ്യമില്ല. അരങ്ങത്തേക്കു നടന്നു ആവശ്യമായ സാങ്കേതികപരമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഉഴിച്ചിലിനു വിധേയമാകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള മെയ്യുറപ്പടവ് (മെയ്യ് വർഗം) കൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥി സ്വായത്തമാക്കുന്നത്.

വാഗ്ഭടൻ അഷ്ടാംഗഹൃദയം തുടങ്ങുന്നതു തന്നെ രാഗാദിരോഗാൻ എന്നെഴുതിയാണ്. വ്യാധാമം, മാനസിക സമാധാനം, സദാചാരബോധം, രോഗപ്രതിരോധശേഷിയുണ്ടാക്കുക എന്നീ ഹോളിസ്റ്റിക് സമ്പ്രദായങ്ങൾ പണ്ടേ ആയുർവ്വേദത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ആചാര്യ വചനങ്ങളിൽ ആർക്കും ഇന്നേവരെ ഒരു തെറ്റും കണ്ടെത്താനുമായിട്ടില്ല.***

സി.പി, ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ, ഹരിപ്രിയ നമ്പൂതിരി തുടങ്ങിയവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കഥകളി ഉഴിച്ചിലിനു ശാസ്ത്രീയത അവകാശപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഉഴിച്ചിൽ ലഭിക്കാതെയും കഥകളി പഠിച്ച് ചെയ്യാം എന്നും പറയുന്നു. ഉഴിച്ചിൽ കൃത്യമായി ലഭിച്ച വ്യക്തിയും ലഭിക്കാത്ത വ്യക്തിയും ചൊല്ലി യാട്ടം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് കാണുമ്പോഴും അരങ്ങത്തു വേഷം അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആസ്വാദ്യതയും വളരെ വിഭിന്നമാണ്. (സ്ത്രീകളുടെ അവതരണം, അഭ്യസന രീതി എന്നിവ മറ്റൊരു ഗവേഷണത്തിന് അർഹമായതിനാൽ അവ മാറ്റി നിർത്തുകയാണ്)

ഉഴിച്ചിലിന് ശാസ്ത്രീയത ഇല്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശാസ്ത്രീയ കലകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഉഴിച്ചിൽ തുടരുന്നത് എന്തിന്? ശാസ്ത്രീയമായ രീതികൾ പിൻതുടരാതെ നാമമാത്രമായി ഉഴിച്ചിൽ നിർബന്ധബുദ്ധിയോടെ നിഷ്കർഷ ഇല്ലാതെ ചെയ്യുമ്പോഴാണ് കഥകളി ഉഴിച്ചിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത വസ്തുതയായി മാറുന്നത്. കഥകളി ഉഴിച്ചിലിന്റെ ശാസ്ത്രീയത മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങൾ മറ്റു ചികിത്സാരീതികളിലുള്ള വിദഗ്ദ്ധരുമായി ചർച്ച ചെയ്ത് കഥകളിയിലെ ഉഴിച്ചിലിന്റെ ശാസ്ത്രീയത രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ മുന്നോട്ടു വരേണ്ടതാണ്. പിൽക്കാലത്ത് വളർന്നു വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും ഗവേഷകർക്കും കഥകളിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കും അത്തരം സംരംഭങ്ങൾ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയാകുന്നതാണ്.

അടിക്കുറിപ്പ്:

1. പഞ്ചകർമ്മങ്ങൾ-വമനം, വിരേചനം, വസ്തി, നസ്യം, രക്തമോക്ഷം
2. പൂർവ്വകർമ്മം-ലഘുപനം, അഭ്യംഗം, സ്നേഹപാനം, സ്വേദനം, പശ്ചാചരണം
3. എണ്ണ-തിലത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നത്-തിലം=എളുത്ത്(സംസ്കൃതം)
4. കച്ച-പ്രത്യേക വിധത്തിൽ അരയിൽ ചുറ്റുന്ന തുണി
5. കന്നിമൂല-തെക്കു-പടിഞ്ഞാറുമൂല
6. മെയ്യുറപ്പടവ്(മെയ്യ് വർഗം)-കഥകളി വേഷക്കാർചെയ്യുന്ന അഭ്യാസമുറകൾ
7. കാൽസാധകങ്ങൾ-പ്രത്യേക രീതിയിൽ താളത്തിന് അനുസൃതമായി ചുവടുകൾ വെയ്ക്കുന്നത്
8. തെരിക-കാൽ മുട്ടിനടിയിൽ വെക്കുവാൻ വൈക്കോൽ പനയോല തുണി എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് -നിർമ്മിച്ച വസ്തു
9. ജിംനാസ്റ്റിക്-ഒരു ആയോധന കല
10. ചൊല്ലിയാട്ടം-വേഷം ഇല്ലാതെ നടൻ വാദ്യമേളങ്ങളുടെയും സംഗീതത്തിന്റെയും സഹായത്തോടെ പരിശീലിക്കുന്നത്

- * ഡോ.മുരളീധരൻപിള്ള, കേരളീയആയുർവേദചികിത്സ. തൃശ്ശൂർ : എച്ച്&സി. പുറം-11
- ** പത്മനാഭൻനായർസി,കഥകളിവേഷം.വാ.1.തൃശ്ശൂർ-1980 പുറം-24
- *** ചെറിയനാരായണമുസ്സ്, (ആസ്വാദന) ആയുർവ്വേദകർമ്മ സംഗ്രഹം. കോഴിക്കോട്. : മാതൃഭൂമി പുറം-ശഃ

ഗ്രന്ഥസൂചി:

1. കരുണാകരൻ, വള്ളിൽ. കളരിപ്രയോഗപ്രകാരം.കോട്ടയം:ഡി.സി.ബുക്സ്-2018
2. കൃഷ്ണൻ നായർ, കലാമണ്ഡലം. എന്റെ ജീവിതം-അരങ്ങും അണിയറയും. കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്, 1991
3. കൃഷ്ണൻകുട്ടി നായർ, കോട്ടയ്ക്കൽ. കഥകളി-കളരിയും-അരങ്ങും. 2003
4. പത്മനാഭൻ നായർ, സി. കഥകളിവേഷം.വാ.1.തിരുവനന്തപുരം: ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്- 1980
5. പത്മനാഭൻ നായർ,കലാമണ്ഡലം,കഥകളിവേഷം.ഭാ.2.തിരുവനന്തപുരം : ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്- 2012
6. പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി. ആയുർവ്വേദകർമ്മ സംഗ്രഹം.കോഴിക്കോട്:മാതൃഭൂമി-2001
7. മുരളീധരൻപിള്ള, കെ. കേരളീയ ആയുർവ്വേദചികിത്സ. തൃശ്ശൂർ : എച്ച്&സി- 2004
8. രാമൻപിള്ള, ചെങ്ങന്നൂർ. തെക്കൻചിട്ടയിലെ കഥകളിഅഭ്യാസക്രമങ്ങൾ. കേരള കലാമണ്ഡലം, കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ-1973
9. രാമൻകുട്ടിനായർ, കലാമണ്ഡലം. തിരനോട്ടം. കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്-1993
10. രാജശേഖരൻ, കലാമണ്ഡലം. കഥകളി തെക്കൻചിട്ട-ആട്ടപ്രകാരം. തൃശ്ശൂർ: കലാമണ്ഡലം- 2015
11. വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, കിള്ളിമംഗലം, എം.പി.എസ്.നമ്പൂതിരി, കലാമണ്ഡലം. കഥകളിയുടെ രംഗപാഠചരിത്രം. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്- 2007
12. ശിവശങ്കരപ്പിള്ള, മങ്കൊമ്പ്. ശിവരാമപ്പിള്ള, സി.കെ. കഥകളി സ്വരൂപം(പഠനം)കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്-2006

**THE EFFECTS OF G.S.T. IN THE PRICES OF
FOODS SERVED BY
HOTELS AND RESTAURANTS IN
KANJIRAPPALLY TOWN**

(KANJIRAPALLY IS A TALUK IN KOTTAYAM DISTRICT,
KERALA STATE, INDIA)

Abstract:

Goods and Services Tax (GST) is an indirect tax (or consumption tax) levied in India on the supply of goods and services. In India, GST was applied on 1st July 2017. This was a major step in India's financial system. The government faced a lot of oppositions in implementing the policy. The introduction of GST is truly a game changer for the Indian economy as it has replaced multi-layered, complex indirect tax structure with a simple, transparent and technology-driven tax regime. It will integrate India into a single, common market by breaking barriers to inter-State trade and commerce. By eliminating cascading of taxes and reducing transaction costs, it will enhance ease of doing business in the country relishing "One Nation, One Tax, and One Market"

In India, Restaurants are an important part of the society in which GST was applied at the rate of 18 percent. The owners were also felt much difficulties in applying the new procedures adopted by the government. They were

MUHEMMED FAISAL V. A.

Assistant Professor [HoD]
Post Graduate Department of
Commerce
MES College, Nedumkandam
Mob – 8281214728
Email -
muhemmedfaisal@gmail.com

RAMEENA K. A.

Assistant Professor
Post Graduate Department of
Commerce
MES College, Nedumkandam
Mob : 8156849594
e-mail : rameena09@gmail.com

not aware of the new system of filing tax returns and the officials failed in informing it. But still, the government claims that the implementation of the tax rate in the hotel sector has benefitted and officials have not made any fault in informing about the new procedures. On 15th November 2017 GST rate cut to 5 percent for most restaurants, a uniform 5 percent tax was prescribed by the council for all restaurants, both air-conditioned and non-AC. The honorable Finance minister ArunJaitley said that the Input Tax Credit (ITC) benefit given to restaurants were meant to be passed on to the customers. However, since the Centre found that hotels were not doing so, it had to decide that restaurant industry will “not enjoy the benefit of ITC.” But still, now most of the restaurant owners are not ready to reduce the price of food items after amending GST rats. In response to the entire problem, the study proposes to investigate the effect of GST in the prices of foods served by hotels and restaurants in Kanjirappally Townand profiteering after implementing GST.

Key words:

GST, Profiteering, Anti-Profiteering

Introduction:

Two types of taxes were levied by the Indian government which was a direct tax and indirect tax. Direct tax includes income tax which is levied by the central government on individuals, companies, body of individuals and association of persons etc. and the second one is an indirect tax which is levied on the manufacture of goods, provision of services and consumption. The central government levied taxes on the manufacture of goods and services while state government levied taxes on consumption. Politically, India is one country but economically, it was fragmented (Shankaran, 2016). Many types of indirect taxes like entertainment tax, value added tax, excise duties, import duties, luxury tax, central sales tax, service tax are levied in India.

For example; Take the case of shirt Manufacturing: firstly, the central government levied the indirect tax at factory gate known as central excise then state government will charge value-added tax at the time of consumption on price which includes tax already paid. Similarly, on a transfer of goods from one state to another state, central sales, as well as an excise tax, will be charged. So an economic reform was taken by introducing GST which was applied from 1st July 2017.

First time GST was implemented in France in 1954 and about 140 countries have adopted GST. The first time, the idea of GST in India was initiated in 2007 by the BJP government but unable to implement due to rejection by many states. GST is an indirect tax which will be subsumed most of the indirect taxes levied by centre & state like centre taxes include centre excise duty, additional excise duty, service tax, centre sales tax, countervailing duty and special additional duty of customs as well as state taxes including value added tax/sales tax, entertainment tax, entry tax, purchase tax, luxury tax, taxes on lottery, betting and gambling but custom duty will not be subsumed in GST. GST is an indirect tax levied on goods and services from manufacturer to consumers. Under GST, a uniform tax will be levied on manufacture, sale, and consumption of goods and services. GST is paid only on value addition at each stage by deducting taxes already paid at each stage so the cost for consumers will be reduced by input tax credit and reduction in cascading effect of taxes on taxes. The Canadian model of dual GST system is implemented by the Indian government. Two components are Centre Goods and Service Tax (CGST), State Goods and Service Tax (SGST).

Statement of the Problem:

In India, GST was applied on 1st July 2017. The supporters of the policy claimed that it was good for the society and various studies are made on every sector where it was applied. The hotel industry is an important part of the society in which GST was applied at the rate of 18 percent. On 15th November 2017 GST rate cut to 5 percent for most restaurants, a uniform 5 percent tax was prescribed by the GST Council for all restaurants, both air-conditioned and non-air-conditioned. The government claims that implementations of the tax rate in the hotel sector have benefitted and

officials have not made any fault in informing about the new procedures. If the restaurant owners are charge genuine price on their food items, the price deviation is limited to the variation of GST rate. But still, now some restaurant owners are not ready to reduce the price of food items in proportion to the amended rate of GST. In response to the entire problem, the study proposes to investigate the effects of GST in the price structure of restaurant business and profiteering after implementing GST.

Scope of the Study:

The hotel industry is a major industry in India as it is widespread all through the country. It affects some of the other industries such as tourism, different categories of people who are associated with the same industry. This study is aimed at knowing the effect of GST on price structure of restaurant business. The study is conducted among the customers of restaurants on Kanjirappally Town. The study helps to understand the problems faced by the consumers and practices adopted by restaurant owners while implementing the policy.

Objectives:

- v To study the awareness level of consumers on indirect tax system and GST.
- v To analyse the variation in price structure of hotels and restaurants after GST.
- v To examine the profiteering and exploitation of restaurant owners after GST.

Methodology:

- Ø Type of Data: The data required for the study was collected from both primary and secondary.
- Ø Tools used for data Collection: The primary data mainly depends on questionnaire. Secondary data are collected from journals, newspapers, official websites and different books
- Ø Size of Sample: Fifty customers are selected from area of study.
- Ø Method of sampling: Simple random sampling methods are used for data collection.
- Ø Tools for analysis: The percentage analysis is used as tool for analysis of data.

Limitations:

- Very difficult to take all relevant data.
- The reliability of the data depends on the truthfulness of the respondents.
- Unwillingness from the part of the respondents to furnish the required data.
- Inherent limitations of the sampling also affect the study.

Review of Literature:

Dr. Shivashankar SC and Uma TG (2017) in GST implementation In India: A conceptual framework studied that GST is a consumption-based tax levied on sale, manufacture, and consumption on goods & services at a national level. This tax will be a substitute for all indirect tax levied by state and central government. Exports and direct tax like income tax, corporate tax, and capital gain tax will not be affected by GST. India is adopting a dual GST, wherein the Central GST will be called CGST and state SGST. The main roadblock is the coordination among states. Centre and states have to come to a consensus on uniform GST rates, interstate Transaction of goods and services, administrative efficiency and infrastructural preparedness to implement the new tax reform.

KirbySethia (2017) in her “Features of goods and services tax in India” found that under the GST scheme, no distinction is made between goods and services for levying of the tax. Under the GST scheme, a person who was liable to pay tax on his output, whether for the provision of service or sale of goods, is entitled to get input tax credit on the tax paid on its inputs. Introduction of the Value Added Tax (VAT) at the central and the state level has been considered to be a major step – an important step forward – in the globe of indirect tax reforms in India. If the VAT is the major improvement over the pre-existing Central excise duty at the national level and the sales tax system at the state level, then the Goods and Service tax (GST) will indeed be an additional important perfection - the next logical step – towards a widespread indirect tax reform in the country.

Shreya, Krishnamurthy, Paramashivaiah(2017) in *Introducing GST and its EFFECT on Indian economy* concluded that GST is definitely a good move to reform indirect taxation in India and has positive effects on GDP growth, tax revenue, exports, employment and so many. The implementation of GST would pave way for a simple and understandable tax structure and also help in avoiding any evasion taking place at any level. GST is considered to be the best solution for all the issues faced by the VAT system.

Brijesh, Namita, Babita in *GST & Indian Economy* concluded that though the positive EFFECTs found are dependent on a neutral and rational design of the GST, balancing the conflicting interests of various stakeholders, full political commitment for a fundamental tax reform with a constitutional amendment, the switchover to a ‘flawless’ GST would be big leap in the indirect taxation system and also give a new impetus to India’s economic change.

Dani S. (2016) stated in “A Research Paper on an EFFECT of Goods and Service Tax (GST) on Indian Economy” that it will remove all the inefficiencies created by the current tax system only if there is a clear consensus over issues of threshold limit, revenue rate, and inclusion of petroleum products, electricity, liquor and real estate. Until the consensus is reached the government should desist from implementing such a regime.

Srinivasan Pagalthivarthi (2015) addresses important issues in detail relating to the proposed Goods and Service Tax in India. The issue he has raised pertains to remaining gaps in the proposed structure as well as the consequences that could be expected from the anomalies. Importantly he points towards possible disputes over the event of taxation, classification, value, place of supply and applicable rates that would continue under GST.

G.Raghuram (2015) brings out the perspectives of different stakeholders and the contentious issues and subsumes a variety of taxes and simplifies the indirect tax regime.

International Journal of Research- GRANTHALAYA (2015): This paper presents an overview of GST concept, explains its features along with its timeline of implementation in India. The paper is more focused on the advantages of GST and challenges faced by India in execution.

ShilpaParkhi: “Goods and service tax: The changing face of economy.” and explained the concept of goods and service to be implemented in India and the changing face of Indian Taxation and helps in understanding the present structure of induced taxes such as central sales tax, service tax etc and the method of levy and collection of Goods and Service Tax.

GirishGarg (2014) studied the basic concepts and features of GST in India. He highlighted that GST would be a good indirect tax reform in our country because it would cover all goods & services and all sectors like industry, business including government sector and service sector. All big, small-scale units, medium, intermediaries, importers, exporters, traders, professionals, and consumers would be affected by GST. This uniform tax rate for centre and state would also likely to improve economic development by increasing tax collections. Through these exemptions have been minimized and equal tax will be borne by manufacturing and service sector.

AgogoMawuli (May 2014) studied, “Goods and Service Tax – An Appraisal” and found that GST is not good for low- income countries and does not provide broad-based growth to poor countries. If still these countries want to implement GST then the rate of GST should be less than 10% for growth. Nitin Kumar (2014) studied “Goods and Service Tax- A Way Forward” and concluded that implementation of GST in India help in removing economic distortion by current indirect tax system and expected to encourage unbiased tax structure which is indifferent to geographical locations.

Pinky, SupriyaKamma and RichaVerma (July 2014) studied “Goods and Service Tax – Panacea For Indirect Tax System in India” and concluded that the new NDA government in India is positive towards implementation of GST and it is beneficial for central government, state government, and as well as for consumers in long run if its implementation is backed by strong IT infrastructure.

Nishita Gupta (2014) in her study stated that the implementation of GST in the Indian framework will lead to commercial benefits which were untouched by the VAT system and would essentially lead to economic development. Hence GST may usher in the possibility of a collective gain for the industry, trade, agriculture, and consumers as well as for central government and the state government.

Jaiprakash (2014) in his research study mentioned that the GST at the central and state level are expected to give more relief to industry, trade, agriculture, and consumers through a more comprehensive and wider coverage of input tax set-off and service tax set-off, subsuming several taxes in the GST and phasing out of CST. Responses of industry and also of trade have been indeed encouraging. Thus GST offers us the best option to broaden our tax base and we should not miss the opportunities to introduce it when the circumstances are quite favorable and economy is enjoying steady growth with only mild inflation.

Saravanan Venkatachalam (2014) has analyzed the post effect of the goods and service tax (GST) on the national growth on the ASEAN States using Least Squares Dummy Variable Model (LSDVM) in his research paper. He stated that seven of the ten ASEAN nations are already implementing the GST. He also suggested that the household final consumption expenditure and general government consumption expenditure are positively significantly related to the gross domestic product as required and support the economic theories. But the effect of the post GST differs in countries. Philippines and Thailand show a significant negative relationship with their nation's development. Meanwhile, Singapore shows a significant positive relationship.

Syed Mohd Ali Taqvi (2013) "Challenges and opportunities of Goods and Service Tax in India" the researcher explains the GST is the only indirect tax that directly affects all sectors and sections of our country. It is aiming at creating a single, unified market that will benefit both corporate and economy. He also explains the proposed GST model will be implemented parallel by the central and state governments as central GST and state GST respectively.

BeriYogita (2012) “Problems and Prospects of Goods and Services Tax (GST) in India” in this article the author say that India was witnessed with a number of tax reforms since Independence. The implementation of GST will become major indirect reform in India though it subsumes many existing indirect taxes like central excise duty, customs duty, service tax, additional duties etc. by an implementation of GST, there will be a levy of central taxes both on goods and services which integrates and widen the tax base.

Dr. R Vasanthagopal (2011) studied “GST in India: A Big Leap in the Indirect Taxation System” and concluded that switching to seamless GST from current complicated indirect tax system in India will be a positive step in booming Indian economy. The success of GST will lead to its acceptance by more than 130 countries in the world and a new preferred form of an indirect tax system in Asia also.

Palil et.al (2011) studied the EFFECT of GST on middle-income earners in Malaysia. T-test, ANOVA was used for analyzing data collected from consumers. It was found that consumers were thinking that the prices of goods will be increased and negatively EFFECT purchasing power. People did not know how GST would be implemented due to inadequate information so government should try to convince people that GST would not decrease their purchasing capacity if it would affect then the government would reduce that effect by providing exemptions and reducing income tax rate.

G.S.T. and Restaurants:

The application of GST to food items will have a significant effect on those who are living under the subsistence level. But at the same time, a complete exemption for food items would drastically shrink the tax base. Food includes grains and cereals, meat, fish and poultry, milk and dairy products, fruits and vegetables, candy and confectionary, snacks, prepared meals for home consumption, restaurant meals and beverages. Even if the food is within the scope of GST, such

sales would largely remain exempt due to small business registration threshold. Given the exemption of food from CENVAT and 4% VAT on a food item, the GST under a single rate would lead to a doubling of the tax burden on food.

When GST was implemented, the procedures introduced were a bit tough to handle as the tax rate implied on hotel industry was high. It became expensive to eat out. 18% was tax rate implemented. The main problem was the lack of information about the procedures to be followed in implementing GST. Since there was difficulty felt with the tax rate implemented, finance minister at the meeting on 10th Nov 2017 held at Guwahati for the 23rd time approved the highest no of cuts in goods and service tax. All powerful council agreed to slash GST rates on restaurant bills from 18% to 5%. The move came on the back of findings that the restaurant sector was not forwarding the benefits of the Input Tax Credit (ITC) received to its customers. The change was applied from the 15th of November 2017.

Entrepreneurs felt difficult in the complete transformation of the tax system. Though the GST system is more transparent, more paperless, but requires more compliance as well. On an average, there would be additional 36 returns per year to be filed on a single registration. The Effects of GST on restaurant bill is the Service tax and VAT amount will be the subsumed into one single rate.

Anti-Profiteering:

The GST law contains a unique provision on anti-profiteering measure to curb the practice of enjoying unjust enrichment in terms of profit arising out of implementation of GST in India. The Government wants that GST should not lead to general inflation , as feared by the common man and for this it was necessary to set up a mechanism to ensure that benefits arising out of GST implementation are passed on to the customer.

Section 171 of the Central Goods and Services Tax Act, 2017 provides for Anti Profiteering measure. As per Sub Section 1 of Sec 171 of CGST ACT, 2017, "Any reduction in rate of tax on any supply of goods or services or the benefit of input tax credit shall be passed on to the recipient by way of commensurate reduction in prices."

Thus it makes mandatory for every taxpayer to pass on the benefits arising out of following to the recipient of the goods or services or goods and services.

- Reduction of rate of tax on any supply of goods or services
- Benefit of input tax credit.

The increase or decrease in cost on account of other than tax rate and input tax credit is not to be considered for the purpose of anti-profiteering.

The Government has approved constitution of a National Anti-Profiteering Authority (NAA) under GST to ensure that the benefits of the reduction in GST Rates and the various benefits arising out GST implementation are passed on to the ultimate consumers by way of reduction in prices.

The Union Cabinet chaired by Hon. Prime Minister has given approval for the appointment of a Chairman and Technical Members of National Anti-Profiteering Authority (NAA) under GST. The NAA will be headed by a senior officer of the level of Secretary to Government of India with four Technical Members from the Centre and / or States. The institutional frameworks for anti-profiteering measures comprises of the National Anti-Profiteering Authority, a Standing Committee, Screening Committees in every state and Directorate General of Safeguards in the Central Board of Excise and Customs.

Any person (consumer) who feels that the benefit of reduction in prices on account of GST is not being passed on him when he purchases any goods or services may apply for relief, to Screening Committees in the particular state. In case the incident of profiteering relates to an item of mass impact all over India, the application may be directly made to the Standing Committee. After forming a prima facie view that there is an element of profiteering, the standing committee shall refer the matter for detailed investigation to Director General of Safeguards, CBEC, which shall report its findings to NAA.

Data Analysis and Interpretation:

The study aims in measuring the effects of GST on the price structure of restaurants. The measurement of effects of GST is presented in different dimensions. Fifty respondents are selected for this study of people from different dimension at random sampling. The percentage and tables are used for the analysis and interpretation of the information from informants and various aspect related to the effects of GST on the price structure of Restaurants.

Analysis Presented at four parts.

1. Sample Profile.
2. Awareness Level of Public.
3. Price variation after GST.
4. Cost of living and exploitation.

Table 1.1
Sample Profile

Criteria	Category	Frequency	Percentage	Cumulative Percentage
Gender	Female	19	38	38
	Male	31	62	100
Age	≥ 25	5	10	10
	26-35	9	18	28
	36-45	17	34	62
	46-55	13	26	80
	≤ 56	6	12	100
Qualification	PG	12	24	24
	UG	15	30	54
	Technical Education	8	16	70
	+2	9	18	88
	SSLC	6	12	100

Occupation	Business	15	30	30
	Salaried	15	30	60
	Agriculture	5	10	70
	Professional	10	20	90
	Others	5	10	100
Income Group (Monthly)	≤ 15000	3	6	6
	15001-30000	7	14	20
	30001-45000	11	22	42
	45001-60000	13	26	68
	≥ 60001	16	32	100

Source: Primary Data

Interpretation:

The above table No 1.1 exhibits the profile of the sample respondents selected for the study. The majority of respondents (80 %) belong to the age group of less than 55. It is observed that 62% of respondents are male. On the basis of educational qualification, majority (80 %) of the respondents are well educated. As to Occupation wise classification, majority (60 %) belonging to business and salaried class. By considering the income of the respondents, majority (80 %) are coming under above monthly income of Rs. 30,000.

Table 1.2
Awareness Level of Public

Criteria	Category	Frequency	Percentage	Cumulative Percentage
Awareness about Indirect Tax System	Fully Aware	9	18	18
	Aware	16	32	50
	To some extent	11	22	72
	Unaware	8	16	88
	Fully unaware	6	12	100
Awareness about the concept of GST	Fully Aware	9	18	18
	Aware	17	34	52
	To some extent	10	20	72
	Unaware	8	16	88
	Fully unaware	6	12	100
Awareness about benefits received after implementation of GST	Fully Aware	10	20	20
	Aware	18	32	56
	To some extent	8	16	72
	Unaware	8	16	88
	Fully unaware	6	12	100

Awareness about GST rates on different products	Fully Aware	9	18	18
	Aware	17	34	52
	To some extent	10	20	72
	Unaware	8	16	88
	Fully unaware	6	12	100
Awareness about revised rates of GST	Fully Aware	9	18	18
	Aware	16	32	50
	To some extent	11	22	72
	Unaware	8	16	88
	Fully unaware	6	12	100

Source: Primary Data

Interpretation:

The above table No 1.2 exhibits the awareness level of the respondents. The majority of respondents (72 %) are aware of the indirect tax system prevailing in India. Most of the respondents are aware about concept of GST. The major portions of the (72 %) respondents are good knowledge about the benefit received after implementation of GST. The lion shares of them are aware about the rate applicable on different products under GST and they are also aware of revised rate of GST.

Table 1.3
Price variation after GST

Criteria	Category	Frequency	Percentage	Cumulative Percentage
Price of Products after GST	Highly increased	16	32	32
	Increased	23	46	78
	Normal	8	16	94
	Decreased	3	6	100
	Highly Decreased	0	0	-

Price structure of restaurants when GST is at 18%	Highly increased	14	28	28
	Increased	28	56	84
	Normal	5	10	100
	Decreased	3	6	-
	Highly Decreased	0	0	-
Restaurants are charging correct price even after the GST is reduced to 5%.	Highly increased	7	14	14
	Increased	29	58	72
	Normal	6	12	84
	Decreased	8	16	100
	Highly Decreased	0	0	-

Source: Primary Data

Interpretation:

The above table No 1.3 exhibits the effects of GST on the price structure of restaurants. The majority of respondents (78 %) believe that the price structure after the GST is increased. Most of the respondents believe that the price structure of the restaurant after GST is in a hike of unpredictable manner. The consumers are generally believe that, if the restaurant owners are charging a genuine price on their food items, the price deviation is limited to the variation of the rate of GST. But the study highlights that the consumers are argued as regards restaurants are not charging correct price even after GST is reduced to 5%. The majority of them (72 %) believe that the price structure of restaurant after reducing GST rate to 5% on 15th November 2017 is not proportional to revised rate.

Table 1.4
Exploitation after GST

Criteria	Category	Frequency	Percentage	Cumulative Percentage
GST has increased cost of living	Highly Agree	14	28	28
	Agree	25	50	78
	Neutral	7	14	92
	Disagree	4	8	100
	Highly Disagree	0	0	-
Generally Restaurants are considering GST as an avenue for profiteering*	Highly Agree	13	26	26
	Agree	26	52	78
	Neutral	7	14	92
	Disagree	4	8	100
	Highly Disagree	0	0	-
Present Anti-profiteering** mechanism is not sufficient	Highly Agree	16	32	32
	Agree	23	46	78
	Neutral	7	14	92
	Disagree	4	8	100
	Highly Disagree	0	0	-

Source: Primary Data

Interpretation:

The above table No 1.4 exhibits the exploitation of customers after implementation of GST on the price structure of restaurants. The majority of respondents (78 %) believe that the GST is acts as causesto increase cost of living. Most of the respondents believe that the price structure of the restaurant after GST is augmented in an unpredictable manner. Major portionof the (78 %) respondents believe that the restaurants are considering GST as an avenue for profiteering. Majority of them (78 %) believe that the present Anti-profiteering mechanism is not sufficientto regulate the practice of profiteering .

Findings:

1. Most of the respondents have sufficient knowledge about the concept of Indirect Tax System prevailing in India and they could also recognise the different concepts of GST.
2. According to the study, majority of respondents argued that GST causes to increase cost of living. In India, most of the restaurant owners are considered GST as an opportunity for profiteering. Majority of them opined that exploitation after GST is too high.
3. The study states that the price variation and price structure of hotels and restaurants for serving food after GST is too high. The majority of them state that price structure of restaurants and hotels after 15th November 2017 (GST rate reduced to 5%) are disproportional to revised rate.
4. Majority of the respondents are discouraged that they are not availing price reduction offered at the time of implementing GST and they argued that Anti-profiteering mechanism is insufficient to regulate the exploitation of restaurant owners.

Suggestions:

1. Consumers have suggested that there should be needed a smooth, transparent and simple tax mechanism which is easily understandable.
2. Special focus should be given on awareness and training programs to all officers, professionals etc.
3. Government take necessary measures to prohibit exploitation and anti-profiteering.
4. Anti-profiteering mechanism should be more meaningful and transparent.

Conclusion:

From the above findings, we can conclude that consumers in Kanjirappallytown are not enjoy the price reduction offered by Government while implementing the GST. The hotel and restaurants owners are taken GST as an opportunity for increasing the price of their food items. Most of the case the customers are not regular and generally they are not disclosed the exploitation due to unnecessary prestige issue. Generally customer believes that Anti-profiteering mechanism is not sufficient for regulating exploitation. Thus creative measures should be taken to solve this problem.

Reference:

- Nithya tax associates “Taxmann’s basics of GST”, August 2016
- Pathik shah “Handbook on Goods and Service tax(GST)”, Bharati & co, August 2017
- English.manoramaonline.com/business/news/2017/11/03/kerala-gst-marchant-profiteering.html
- Government of India, Ministry of Finance (30-June-2018 12:22 IST) 1st July 2018 to be celebrated as ‘GST day’, to commemorate the first year of the unprecedented reform of Indian taxation
- Business Line. (2016, August 4). Retrieved from GST: Planters want clarity on levy: <http://www.thehindubusinessline.com/economy/agribusiness/gst-planters-want-clarity-onlevy/article8943613.ece>
- Business Standard. (2007, August 3). Kerala VAT to Boost Copra and coconut oil . Retrieved from Buiness standard.
- Business Standard. (2016, July 16). Retrieved from GST may push tea prices up by 5-6%: http://www.business-standard.co m/article/markets/gst-maypush-tea-prices-up-by-5-6-116071800700_1.html

- Economic Times. (2015, July 3). Higher natural rubber duty will hurt Make in India drive, say tyre companies. Retrieved from <http://auto.economictimes.indiatimes.com/news/raw-material/higher-natural-rubber-duty-willhurt-make-in-india-drive-say-tyre-companies>
- Economic times. (2016 , August 4). A myth that GST will negatively impact SMEs. Retrieved from SME's: <http://economictimes.indiatimes.com/small-biz/policy-trends/a-myth-that-gst-willnegatively-impactsmes/articleshow/53537499.cms>
- Ernst and Young India. (2016, October 6). All About GST in India. Retrieved October 6, 2016, from EY Building a Better World: <http://www.ey.com/in/en/services/ey-goods-and-services-tax-gst>
- GSTIndia.com. (2016, September 28). Reasonably possible to meet April deadline for GST: ArunJaitly. Retrieved October 12, 2016, from GSTIndia.com: <http://www.gstindia.com/reasonably-possibleto-meet-april-deadline-for-gst-arun-jaitley/>
- GSTIndian.com. (2016, October 3). GST from April 1, 2017, says NirmalSitaraman. Retrieved October 11, 2016, from gstindia.com: <http://www.gstindia.com/gst-from-april-1-2017- says-nirmala-sitharaman/>

ഭാരതീയത ഗോത്രയാനത്തിൽ

സംഗ്രഹം:

മനുഷ്യന്റെ മഹാപ്രയാണത്തിന്റെ കഥ പറയുന്ന കാവ്യമാണ് അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ ഗോത്രയാനം. 'ഒരു ഇതിഹാസകാവ്യം' മെന്നു നിരൂപകരാൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട നാലു വോരു പാടിയ മഹാഗാഥ. ഭാരതീയമായ തത്വചിന്തകളുടെയും ദർശനങ്ങളുടെയും ഇതിഹാസപുരാണപുരാവൃത്തങ്ങളുടെയും സമന്വയമാണ് ഈ കാവ്യം. ഭാരതേതിഹാസങ്ങളുടെ രൂപവും ഭാവവും ഘടനയുമാണ് ഗോത്രയാനത്തിന്റേത്. മഹാദുഃഖങ്ങളെ മാരോടണയ്ക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സുഖത്തിന്റെ വീണാനാദങ്ങളാണ് ഇതിഹാസങ്ങൾ എന്നതിനു സമാനമാണ് ഗോത്രയാനം. ഭാരതപൈതൃകത്തിൽ ഗുരുവിനു പരമപ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഗുരുമുഖത്തു നിന്ന് ജീവിതപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് ഭാരതത്തിന്റേത്. ഗോത്രയാനത്തിൽ ആര്യാവർത്തമാകുന്ന ജീവിതവണ്ഡത്തിലേയ്ക്ക് അനുയായികളെ നയിക്കുന്നത് ഗോത്രത്തലവനാകുന്ന ഗുരുവാണ്. കാവ്യമാകമാനം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഭാരതപൈതൃകത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സത്തായി മാറുന്നു ഗോത്രയാനം. രാമായണം, മഹാഭാരതം, ഭാഗവതം തുടങ്ങിയ വിശ്വമഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ഭാരതീയ തത്ത്വദർശനങ്ങളായ ചാർവാക-വൈശേഷിക-ബൗദ്ധികപരിസരങ്ങളുടെയും സ്വാധീനമാണ് ഈ കാവ്യത്തിന്റെ അന്തർധാരയും ആത്മാവും. ഭാരതത്തെ, ഭാരതപൈതൃകത്തെ, ഭാരതീയതയെ എത്രത്തോളം ആഴത്തിൽ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഭാരതീയത ഗോത്രയാനത്തിൽ എന്ന ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

അനിതാമോൾ സി. എസ്.
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം
ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജ്, പുളിയമ്പലം
കട്ടപ്പന
മൊബൈൽ: 9961859598
e mail :
bijuabhinav2007@gmail.com

സവിശേഷ പദങ്ങൾ:

ഭാരതീയത, യാത്ര, സംസ്കാരം ,തത്വചിന്ത, മനുഷ്യപ്രയാണം

ആമുഖം:

മലയാള കവിതാലോകത്ത് ആധുനികതാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവും പ്രയോക്താവും മാണ് ഡോ. കെ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ എന്ന മഹാപ്രതിഭ. നൂതനമായ ഒരു ഭാവുകത്വത്തിന്റെ വാതായനങ്ങൾ മലയാള കാവ്യലോകത്തിന് തുറന്നുകൊടുത്ത കവിയാണ് അദ്ദേഹം .മലയാളിയുടെ സാംസ്കാരിക-ബൗദ്ധിക തലങ്ങളിൽ ഉണർപ്പ് നല്കി, ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളുടെ മഹിമാതിരേകത്തെ വിളംബരം ചെയ്യുന്ന ധാർമ്മികമായ ഒരു ആസ്വാദനമണ്ഡലം കൈരളിക്കു സമ്മാനിച്ച യുഗപുരുഷൻ. പുതുമയുള്ള ബിംബകല്പനകളിലൂടെയും വൈരുദ്ധ്യാത്മക സ്വഭാവത്തിലൂടെയും ഭാവഗീതങ്ങളുടെ ലാളിത്യത്തോടെ, വിഭ്രാന്തമായ നവീനജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഉയർത്തിയെടുത്ത അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കൃതികളിലെല്ലാം തന്നെ ഭാരതദർശനത്തിന്റെ, ആർഷജ്ഞാനത്തിന്റെ അനന്തവിഹായസ്സുകൾ നമുക്കു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. മലയാളിയുടെ ഭാവുകത്വത്തെ അപനിർമ്മിക്കുകയും പുതിയ വീക്ഷണങ്ങളിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ തിരുത്തൽ ശക്തിയായി വർത്തിച്ചവയാണ് ഈ കൃതികളെല്ലാം തന്നെ. കുരുക്ഷേത്രം ,കുടുംബപുരാണം, പൂരൂരവസ്ത്വ, ഗോത്രയാനം തുടങ്ങിയ കവിതകളിലെല്ലാം തന്നെ ഭാരതീയ ദാർശനികതയുടെ അടിത്തറയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും വികാരവിചാരങ്ങളും ജീവീതചര്യയും മാനവികതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി വളർത്തി വികസിപ്പിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന കവിയെ നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.ഭാരതീയമായ പൈതൃക സമ്പത്തുകളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് നൂതനമായ , ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഒരു നവലോകം തുറക്കുവാനുള്ള മാനവചേതനയുടെ യാത്രയെ വർണ്ണിക്കുന്ന ‘ഗോത്രയാനം’ എന്ന കവിത ആർഷജ്ഞാനസമ്പത്തിന്റെ ,ഭാരതീയ മൂല്യങ്ങളോടും വിശ്വാസങ്ങളോടുമുള്ള ആദരവിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ്.തപ:സ്വാദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പരിപാകമാർജ്ജിക്കുന്ന മഹർഷിയുടെ മനസ്സിൽ വിവേകം വിളയുന്നതുപോലെയാണ് മുകളമായ ശോകാനുഭവങ്ങളാൽ വിശുദ്ധിയുടെ വീര്യം തേടുന്ന കവിയിൽ വിവേകം സർക്ഷാത്മകമായി ഭവിക്കുന്നത്.അതിന്റെ സൂക്ഷ്മ ഫലമാണ് ‘ഗോത്രയാനം’.² എന്ന് എം കെ സാനു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന ഭാരതീയ ഇതിഹാസങ്ങളെന്നപോലെ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ മഹർഷിത്വമായ തപസ്സിന്റെ പരിപകഫലമാണ്,വാക്കുകളിലൂടെ മെനഞ്ഞെടുത്ത ഭാരതീയ ദർശനത്തിന്റെ സത്തയാണ് ഈ കാവ്യമെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.‘ഗോത്രയാനം’ എന്ന കവിതയിലെ ഭാരതീയതയെ കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണമാണ് ഈ പഠനം.

ഭാരതീയ ഗോത്രയാനത്തിൽ:

“വൃഥയിൽ നിന്നു വീര്യം

കൊണ്ടുയരുന്നൊരു താളമായ്

ഇന്നു നാവോരു പാടുന്നേൻ

മനുഷ്യന്റെ മഹാകഥ”.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നുള്ള വീര്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ മഹാഗാഥ ആലപിക്കുവാനാണ് താൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ഗോത്രയാനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നു. ഭാരതത്തിലെ ആദികാവ്യമായ രാമായണത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയ്ക്ക് ഹേതുവായതും ശോകമാണെന്നത് സുവിദിതമാണല്ലോ?

“മാ നിഷാദ, പ്രതിഷ്ഠാം ത്വ-

മഗമഃ ശാശ്വതീസമാഃ

യത് ക്രൗഞ്ചമിഥുനാദേക-

മവധീഃ കാമമോഹിതം”.

എന്നതാണല്ലോ ആദ്യത്തെ ശ്ലോകമായി കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു വേടൻ രണ്ടു ക്രൗഞ്ചപക്ഷികളിലൊന്നിനെ കൊല്ലുന്നതു കണ്ട ദുഃഖത്തിൽ നിന്നു വാത്മീകി രചിച്ച ശ്ലോകമാണ് ഇതെന്ന് ഐതിഹ്യം.³ ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് രാമായണം രചിക്കപ്പെട്ടത് എന്നും കരുതപ്പെടുന്നു. ഇതിന് സമാനമാണ് ‘ഗോത്രയാന’ത്തിന്റെ തുടക്കവും. നാവോരു പാടുന്ന മനുഷ്യമഹാകഥയ്ക്ക് ഊർജ്ജം പകരുന്നത് ദുഃഖത്തിന്റെ താളമാണ്. ‘ഗോത്രയാന’ത്തിന്റെ രചനാരീതിയിലും നമ്മുടെ പ്രാചീനകൃതികളോടുള്ള ആധർമണ്ഡം പ്രകടമാണ്. ഗുരു ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കുന്ന ഉപദേശരൂപത്തിലാണ് ഈ കാവ്യവും രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. തൃഷ്ണ, പ്രസ്ഥാനം, അവസ്ഥ, ജ്ഞാനം, മന്ത്രം, യജ്ഞം, കർമ്മം, ധ്യാനം, ധർമ്മം, ഗീതം, ദൃഷ്ടി, യാത്ര തുടങ്ങി 12 ഖണ്ഡങ്ങളിലും ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളുടെയും മിത്തുകളുടെയും പുരാണകഥാസന്ദർഭങ്ങളുടെയും ആന്ദോളനങ്ങൾ നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ഭാരതീയ പൈതൃക സമ്പത്തിന്റെ പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട് വൃഥകളിൽ നിന്നും വീര്യം ഉൾക്കൊള്ളു

ന്ന, മാനവികതയുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്ന, ആര്യാവർത്തമെന്ന പുണ്യഭൂമിയിലേക്ക് അനുവാചകനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന കവിതയാണ് 'ഗോത്രയാനം'.

'ആര്യാവർത്ത'മെന്ന സങ്കല്പം തന്നെ ഭാരതീയദർശനത്തിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.' മനുസ്മൃതിയിൽ ആര്യജനതയുടെ അധിവാസസ്ഥാനമായിട്ടാണ് ആര്യാവർത്തം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. (തയോരേവാന്തരം ഗിരോരാര്യാവർത്തം വിദൂർബുധാഃ) ആര്യാവർത്തം പാർക്കുന്ന ഇടം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഈ പ്രയോഗം. "ആര്യാവർത്തം പുണ്യഭൂമിർമധ്യം വിന്ധ്യഹിമാലയോഃ"⁴ എന്ന് 'അമരകോശ'ത്തിലും പരാമർശമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ സംസ്കൃത ശബ്ദകോശമാണ് അമരസിംഹന്റെ 'അമരകോശം'. ഭാരതേതിഹാസമായ മഹാഭാരതത്തിലും(ശാന്തിപർവ്വം 325-ാം അധ്യായം 15-ാം പദ്യം) ആര്യാവർത്ത സൂചനയുണ്ട്. 'ഗോത്രയാന'ത്തിൽ 'തൃഷ്ണ എന്ന ഒന്നാം ഖണ്ഡത്തിൽ

“ആര്യാവർത്തമതെങ്ങെന്നു

പറഞ്ഞില്ല പിതാമഹർ

നമ്മൾ നടന്നു കണ്ടെത്തി-

ക്കൊള്ളുമെന്നവരോർത്തിടാം” എന്ന് കവി പറയുന്നു.

നമ്മൾ തനിയെ നടന്നു കണ്ടെത്തിക്കൊള്ളുമെന്നു പിതാമഹർ കരുതിയ ആര്യാവർത്തമെന്ന പുണ്യഭൂമി ഭാരതത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പഞ്ചാബുമുതൽ ഉത്തർപ്രദേശിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റം വരെ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ദേശമാണ്. ജീവിതവ്യഥകളിൽ നിന്നു മോചനം നേടി, ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണമായ ലോകത്തേയ്ക്കുറ്റുനോക്കുന്ന ജനതതിയെ അവിടെ കാണാൻ കഴിയും. ഭാരതത്തെ അന്വേഷിച്ച്, ഭാരതസ്വത്വത്തെ അന്വേഷിച്ചാണ് യാത്രയെന്ന് കവിതയിലെ ഗോത്രത്തലവന്റെ വാക്കുകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

'നിഷ്കാമകർമ്മ'മെന്ന ഭാരതീയ പൈതൃകത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയോട് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർക്കുള്ള മമതയും ഒന്നാം ഖണ്ഡത്തിൽ തന്നെ പ്രകടമാണ്.

‘കർമ്മമത്രേ ക്രിയാമാർഗ്ഗം

ക്രിയ ധർമ്മം വ്രതം ജയം’ എന്ന് കവി ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.

Misbah - Niche of Knowledge

കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധഭൂമിയിൽതളർന്നുവീണ അർജ്ജുനൻ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിന്റെ പ്രചോദനം കവി ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു കാണാം.

“കർമ്മണ്യേ വാധികാരസതേ

മാ ഫലേഷു കദാചനാ”⁵ എന്നാണ് ഭഗവദ്ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ പാർത്ഥനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. കർമ്മത്തിന്റെ പ്രഘോഷണം ഭാരതീയ വേദേതിഹാസങ്ങളുടെ അടിത്തറയാണെന്നു പറയാം. ഫലമിച്ഛിക്കാതെ കർമ്മം ചെയ്യുന്നവനു മാത്രമേ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി കൈവരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന ഭാരതീയതത്ത്വം തന്നെയാണ് ‘ഗോത്രയാന’ത്തിന്റെയും അന്തർധാര.

‘പ്രസ്ഥാന’മെന്ന രണ്ടാം ഖണ്ഡത്തിൽ നവഗ്രഹ മനീഷികൾ ശുഭരാശിയിൽ നിലക്കുമ്പോൾ നാം യാത്ര തുടങ്ങണം എന്ന് ഗോത്രത്തലവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ യാത്രയ്ക്കു താരസമൂഹം വഴികാട്ടികളാവണം. ധ്രുവനക്ഷത്രത്തെക്കണ്ട് കൈ കുപ്പി ഇറങ്ങണം. ധ്യാനത്താലും മനനത്താലും ത്രികാലങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കണം തുടങ്ങിയ പ്രസ്താവനകളിലൂടെ ഭാരതീയദർശനത്തിന്റെ സത്തായ ആത്മീയജ്ഞാനം നേടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ കവി വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ കൂടി എത്രയെല്ലാം അറിവു നേടിയെന്നാലും

‘മനസ്സിൽത്താൻ ജ്ഞാനശക്തികൾ

അതിനാൽ നാം മനസ്സിന്റെ

ധർമ്മമാദ്യം പഠിക്കണം’ എന്ന് കവി ഉപദേശിക്കുന്നു. ‘കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാൻ കഴിയാത്തതിനെ ഉൾക്കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാൻ കഴിയുന്ന വിദ്യയാണ് അദ്ധ്യാത്മവിദ്യ. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ കാണുന്ന ലോകദൃശ്യങ്ങളെയെല്ലാം ചേർത്തിണക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന, അദൃശ്യമായിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനെ ഉൾക്കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാൻ കഴിയണം. ഈ ഉൾക്കണ്ണിനെയാണ് ശിവന്റെ മൂന്നാം കണ്ണായി പൗരസ്ത്യതന്ത്രശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.’⁶ ഇതു തന്നെയാണ് മനസ്സിന്റെ ജ്ഞാനശക്തിയായി കവി വർണ്ണിക്കുന്നത്.

ആദിമധ്യാന്തങ്ങളിലൊക്കെ അനസ്തുതം തുടരുന്ന കാലമെന്ന മഹാസത്യത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിനും പണിക്കർക്ക് പ്രചോദനമായത് ഭാരതീയദർശനം തന്നെയാണ്. യഥാകർമ്മങ്ങൾ യഥാകാലം അനുഷ്ഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ പരമമായ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കുവാൻ മാനവന് കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് വേദങ്ങൾ. വിവിധങ്ങളായ ജീവിതാവസ്ഥ(ധർമ്മം, അർത്ഥം, കാമം)കളിലൂടെ കടന്ന് മോ

ക്ഷമാകുന്ന ലക്ഷ്യത്തിലെത്തണമെങ്കിൽ നിഷ്കാമകർമ്മമാണ് വേണ്ടതെന്ന്, കാലമെന്നതുപോലെ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ജീവിതയാത്രയിൽ വേദങ്ങളോടൊപ്പം നിന്ന് ‘ഗോത്രയാന്’വും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.

‘ജ്ഞാനം’ എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽ യാത്രയ്ക്കും ആര്യാവർത്തത്തിന്റെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കും അറിവ് എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു വിശദമാക്കുന്നു. ഭഗവദ്ഗീതയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗം തന്നെ അറിവിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ വിളിച്ചോതുന്ന ‘ജ്ഞാനയോഗ’മാണ്. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ ഗീതയിൽ പറയുന്നു ‘നഹി ജ്ഞാനേന സദൃശം പവിത്രമിഹ വിദ്യതേ’. ജ്ഞാനത്തോളം വിശുദ്ധമായ വേറൊന്നും തന്നെ ഇവിടെയില്ല.⁶⁶⁷ അറിവിൻ പുരാവൃത്തം തിരുത്തിയെഴുതാനായി പുറപ്പെടേണ്ട യാത്ര നമ്മുടെ പൈതൃകസമ്പത്തിനെ പാഥേയമായി എടുത്തുകൊണ്ടാവണം എന്ന് ഗോത്രത്തലവനിലൂടെ കവിയും വ്യക്തമാക്കുന്നു

‘ഗൗതമന്മാർ, കാശ്യപന്മാർ

വസിഷ്ഠന്മാർ, പരാശരർ

വിശ്വാമിത്രർ, ഭരദ്വാജർ

ഭാവിഗോത്രപ്രവർത്തകർ

വന്നാലും യാത്രപോകേണ്ടോർ

ഒന്നൊന്നായി നിരക്കുക’. എന്നിങ്ങനെ ഭാരതീയതയുടെ തേജോഃപുഞ്ജങ്ങളെയാണ് യാത്രയ്ക്കായി കവി ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ‘ഗൗതമന്മാർ പ്രവാചകന്മാരെയും, കാശ്യപന്മാർ ആദിമതാപസന്മാരെയും, വസിഷ്ഠന്മാർ സപ്തർഷികളെയും, പരാശരർ ജ്ഞാനദാതാക്കളെയും, വിശ്വാമിത്രർ തപസ്സുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മത്വം സിദ്ധിച്ചവരെയും, ഭരദ്വാജർ ലോകനന്മയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചവരെയും, ഭാവിഗോത്രപ്രവർത്തകർ ശിഷ്യഗണങ്ങളെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു’.⁸

ഭാരതീയപൈതൃകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ് ധ്യാനത്തിലൂടെയും മനനത്തിലൂടെയും മന്ത്രത്തിലൂടെയുമുള്ള സാധന. മന്ത്രമെന്നാൽ ഉരുവിടാനുള്ളത്. ധ്യാനത്തിലൂടെയും മനനത്തിലൂടെയും മന്ത്രത്തിലൂടെയും പ്രാപഞ്ചികസത്യങ്ങളെ കണ്ടെടുത്തവരാണ് ഭാരതീയ പൂർവ്വമനീഷികൾ. ഈ ദർശനം തന്നെയാണ് ‘ഗോത്രയാന്’ത്തിലെ ‘മന്ത്രം’ എന്ന ഖണ്ഡത്തിലൂടെ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരും പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്. ‘ഗോത്രയാന്’ത്തിൽ യാത്രയ്ക്ക് ഊർജ്ജം ഉൾക്കൊള്ളാൻ, മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാ

ക്കാൻ, ശക്തി സംഭരിക്കാൻ, ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിക്കാൻ ആവശ്യമായ അടിസ്ഥാനമായി കവി മന്ത്രത്തെ കാണുന്നു. ലൗകികവ്യഥകളിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതെ ആത്മീയമായ ഉദ്ബുദ്ധതയോടെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ഗോത്രത്തിനു മാത്രമേ ഇത്ര മഹത്തായ യാനം ഫലപ്രദമായി നടത്താൻ കഴിയൂ. മഹാദുഃഖങ്ങളാലെ മനുഷ്യൻ വലുതാവൂ. മനുഷ്യന്റെ മഹാധനം ഇത്തിരി സ്നേഹമാണ്. മഹാദുഃഖങ്ങളെ മാത്രം നാം ആഴത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളണം.

“വന്നുകൊള്ളട്ടെ ദുഃഖങ്ങളടിക്കടി ജഗദ്ഗുരോ

അപ്പപ്പോഴുണ്ടാമല്ലോ നിൻദർശനം ഭവനാശനം”

ശ്രീമഹാഭാഗവതത്തിൽ കുന്തിദേവി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിത്.⁹ നിത്യതയുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴാണ് ദുഃഖം മനുഷ്യജന്മത്തെ യഥാർത്ഥസുഖത്തിന്റെ മഹിമയിലേക്കുയർത്തുന്നതെന്ന വിശിഷ്ടാശയമാണ് കുന്തിദേവിയുടെ വാക്കുകളിലെ വെളിച്ചം⁹

മന്ത്രം കഴിഞ്ഞ് ‘യജ്ഞ’ത്തിനു സ്ഥാനം. ധർമ്മമാണ് കർമ്മത്തിനാധാരം. കിഴക്കേ ചക്രവാളം ചൂണ്ടി ഗോത്രത്തലവൻ യാത്രാരംഭത്തിനു സമയമായി എന്ന് അനുയായികളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാരതേതിഹാസങ്ങളിൽ സർവ്വത്തേയും ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒന്നായാണ് ‘അഗ്നി’യെ കാണുന്നത്. അഗ്നി എന്നാൽ അറിവാണ്. അറിവ് ശുദ്ധീകരിച്ച് നാം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് അത് വഴിവിളക്കാകും. നമ്മിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ അറിവുകളിലും വച്ച് ആത്മാവിൽ അവശേഷിക്കുന്നതും പ്രതിഫലിക്കുന്നതുമായ അംശമാണ് സംസ്കാരം. ഈ ശുദ്ധസംസ്കാരം വരും തലമുറയ്ക്കായി പകരാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ‘ഇന്ദ്രിയലോകത്തിലും ഇന്ദ്രിയാതീതവേദികളിലും ചക്രവാളത്തിലും ചക്രവാളാന്തരങ്ങളിലും പരിണാമത്തിലും പരിണാമപ്പുറങ്ങളിലും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലും’ അഗ്നി കാവ്യമായും കാമ്യമായും നിറയും. “സർവ്വകർമ്മങ്ങളുടെയും ക്രതുകളുടെയും പിന്നിലുള്ള ഇച്ഛാരുപമായ മനശ്ചൈതന്യമാണ് വേദത്തിലെ അഗ്നി. ഭൗതികത്വത്തിൽ ഉഷ്ണമായും പ്രകാശമായും നില്ക്കുന്ന അഗ്നി മറ്റുപാധികളിൽ തദുചിത രൂപം കൈക്കൊണ്ട് മനുഷ്യനെ മേല്പോട്ടു കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി സത്യത്തിലും ആനന്ദത്തിലും എത്തിക്കുന്നു”¹⁰. എന്ന് ‘ആർഷജ്ഞാന’ത്തിൽ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോൻ അഗ്നിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ വിളിച്ചോരുന്നു. ഈ ദർശനമാണ് ‘യജ്ഞം’ എന്ന ഖണ്ഡത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്.

“അഗ്നിയത്രേ ശാസ്ത്രബീജം

വേദസാരം വചോരസം

യന്ത്രവും തന്ത്രവും മന്ത്രം

Misbah - Niche of Knowledge

സർവ്വമഗ്നി സ്പുലിംഗകം” എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു പണിക്കരുടെ അഗ്നിസ്തുതി. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഷഡ്വികാരങ്ങളെ ഉള്ളിലടക്കി മുന്നേറുന്നവനു മാത്രമേ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി കൈവരു എന്നതും ആർഷജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കാണ്.

“ജലം നമുക്കു സംശുദ്ധി
ജലം ജീവന ജീവനം.
അഗ്നിയച്ഛൻ ജലം അമ്മ
വായു പത്നി ഭൂമി പുത്രർ
മറ്റു സർവ്വവുമാകാശം
പഞ്ചഭൂതങ്ങളിങ്ങനെ
പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ നിന്നു
ഷഡ് വികാരം ജനിച്ചിടും.”

എന്തിനെയും സംശുദ്ധമാക്കുന്ന, ജീവൻ നൽകുന്ന അമ്മ ജലം, അച്ഛൻ അഗ്നി, ജീവനു തുല്യം ആശ്വാസം പകരുന്ന പത്നി വായു, ഭൂമി പുത്രർ, ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം ആകാശം. പ്രത്യക്ഷലോകം മുഴുവൻ ഈ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ് എന്ന് ഭാരതീയപൗരാണികത. പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ നിന്നു ഷഡ് വികാരങ്ങളായ കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം തുടങ്ങിയവ ജനിക്കുമ്പോൾ ആത്മജ്ഞാനം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. അതിനാലാണ്,

“അവയുള്ളിലടക്കാതെ

യാത്രായഞ്ജം ഫലിച്ചിടാ” എന്നു ഗോത്രത്തലവനിലൂടെ കവി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഭാരതീയ തത്ത്വചിന്തകരിൽ ചാർവാകസിദ്ധാന്തം പിന്തുടരുന്നവർ ആകാശത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ‘ചാർവാകദർശനപ്രകാരം മൂലഘടകങ്ങൾ നാലാണ്. അഗ്നി, വായു, ജലം, പൃഥ്വി-ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാം ഈ നാല് ഘടകങ്ങൾ നിർമ്മിതമാണ്.’¹¹ ഗോത്രനിർമ്മിതിയുടെ, മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ആധാരശിലകൾ ഇവയാണ് എന്നും കവി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഗോത്രയാനത്തിലെ ഏഴാം ഖണ്ഡം വേദങ്ങളിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഏറെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കർമ്മത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ആഗ്രഹമാണ് നമ്മെ കർമ്മകാണ്ഡത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നത്.

“യോഗസ്ഥഃ കുരു കർമ്മാണി
സംഗം തുക്ത്വാ ധനജ്ഞയാ

സിദ്ധ്യ സിദ്ധൗ സമേ ഭൂതാ

സമത്വം യോഗ ഉച്യതേ”¹²

ജയാപജയങ്ങളോടുള്ള മമത വെടിഞ്ഞ് സമചിത്തതയോടെ നിന്റെ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുക എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു ഇതിൽ. മനുഷ്യൻ സ്വയർമ്മത്തിനു യോജിച്ച പ്രവൃത്തി നിഷ്കാമമായി അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാകുന്നു. ഒരുവന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ ഗുണങ്ങൾ അവനെ കർമ്മത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു എന്ന ഗീതാദർശനം തന്നെയാണ് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർക്കു പ്രചോദനം.

“മയി സർവ്വാണി കർമ്മാണി

സംനസ്യദ്ധ്യാത്മ ചേതസാ

നാരാശീർ നിർമ്മമോ

യുദ്ധസ്യ വിഗത ജര”¹³

എന്ന് ‘ഭഗവദ്ഗീത’യുടെ മൂന്നാമദ്ധ്യായമായ ‘കർമ്മയോഗ’ത്തിൽ ഭഗവാൻ അർജുനനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ദുഃഖനിബിഡമായ കർമ്മം വഴി സ്നേഹമാകുന്ന ചരടിൽ പിടിച്ച് യാനം നടത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ ശരിയായ ആർഷജ്ഞാനം കൈവരുന്നു എന്ന് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ കണ്ടെത്തുന്നു. ജ്ഞാനമില്ലാത്ത കർമ്മവും കർമ്മമില്ലാത്ത ജ്ഞാനവും ഒരു പോലെ നിഷ്ഫലമാണ്. (ധ്യാനം)ശാസ്ത്രജ്ഞാനം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ആത്മതത്വത്തെ അനുഭൂതമാക്കണമെങ്കിൽ ധ്യാനം ആവശ്യമാണെന്നും ധ്യാനത്തിന്റെ ഫലമായി യോഗിയുടെ മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ഗതിയുമാണ് ഇതിന്റെ സവിശേഷത.

ഒൻപതാം ഖണ്ഡമായ ‘ധർമ്മ’ത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ കാരുണ്യത്തോടെയും സഹാനുഭൂതിയോടെയും ത്യാഗമനോഭാവത്തോടെയും ജീവിച്ച്, ജീവിതധർമ്മം നിറവേറ്റുന്നതിനുപദേശിക്കുന്നു. ധർമ്മം എന്ന ചിന്തയ്ക്ക് വേദകാലത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. ഭാരതീയദർശനമായ പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിൽ ആദ്യസ്ഥാനം ധർമ്മത്തിനാണ്. അന്യന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വജീവിതം ബലികഴിക്കുന്ന അനേകം പുണ്യാത്മാക്കളെ ഭാരതേതിഹാസങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ തന്നെയും കാണാൻ കഴിയും. ഒരു പ്രാവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി സ്വജീവിതം സമർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായ കൂരുവംശത്തിൽ പിറന്ന ധർമ്മിഷ്ഠനും സത്യസന്ധനുമായ ശിബിചക്രവർത്തിയുടെ കഥ മഹാഭാരതത്തിലുണ്ട്.¹⁴ ഈ തത്വം തന്നെയാണ് കവിയും പങ്ക് വയ്ക്കുന്നത്. ‘ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും തൽഫലമായ വിജയത്തിന്റെയും സന്ദേശം മഹാഭാരതത്തിൽ ഉടനീളം പരമപ്രധാനമായ

മുദ്രാവാക്യം പോലെ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്നു. ധർമ്മം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഉത്സുകരായവർ സ്വരക്ഷയേയോ സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളേയോ പറ്റി വേവലാതിപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിനു പാത്രമായ ധർമ്മം തന്നെ അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ചുമതല നിറവേറ്റും. ഇതാണ് മഹാഭാരതത്തിൽ മുഖ്യകഥയിലൂടെയും പരശുരാമ ഉപാഖ്യാനങ്ങളിലൂടെയും സിമന്തിട്ടുറപ്പിക്കുന്ന മഹാതത്വം¹⁵ മഹാഭാരതത്തിന്റെ ഈ അടിസ്ഥാനതത്വം തന്നെയാണ്,

‘എടുത്തുകൊൾക നീയെന്നെ

പകരം രക്ഷിക്കിവറയെ’ എന്ന് ആട്ടിടയന്റെ ഉപകഥയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കവിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചത്.

മനുഷ്യന്റെ മഹായാത്രയെ വർണ്ണിക്കുന്ന ‘ഗോത്രയാന’ത്തിലെ പത്താം ഖണ്ഡമായ ‘ഗീത’ത്തിൽ ഭാരതപാരമ്പര്യവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മാതൃരാധനയെക്കുറിച്ചും അർദ്ധനാരീശ്വര സങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. അമ്മയ്ക്ക്, ജനനിക്ക്, ഭൂമിദേവിക്ക് പരമപ്രാധാന്യം നല്കിക്കാണുന്ന സവിശേഷ സംസ്കൃതിയാണ് ഭാരതത്തിന്റേത്. അതുപോലെതന്നെ,

“മഴവില്ലിൻ മാറ്റുകൂട്ടുവ

അന്തിവിണ്ണാർദ്രമാക്കുവാൻ

ഇരുളിൽ വെണ്മ ചാലിക്കാൻ

വധുക്കൾ സഹയാത്രികർ

അർദ്ധനാരീശ്വരന്മാരായ്

അവരോടൊത്തു പോക നാം” എന്ന് ഗോത്രത്തലവൻ ആത്മഗതം നടത്തുന്നു. മാതൃഭക്തിയിലും വൈവാഹികജീവിതത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയിലും ഭാരതത്തോളം സാംസ്കാരികപൈതൃകമുള്ള മറ്റൊരു ദേശമില്ല. ആ അനശ്വര ദർശനമാണ് ഈ ഖണ്ഡത്തിന്റെ കാതൽ.

ഭാവിയിലേയ്ക്കുള്ള വെളിച്ചമായിക്കാണുന്ന ‘ദൃഷ്ടി’യിൽ വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലെത്തിയാലുള്ള ആനന്ദത്തിന്റെ നേർച്ചിത്രമാണ് കാണാനാവുക. ‘ഭാവിയിൽ മഹാഗോത്രങ്ങളെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ശൈവവൈഷ്ണവസത്യങ്ങൾക്കൊരേ തൂലിക തീർക്കുന്ന വിഷ്ണുവെപ്പോലെ സാതികനും ശിവനെപ്പോലെ പ്രതാപവാനുമായ ഒരു പുത്രനി്ലുള്ള വിശ്വാസം ‘തത്ത്വമസി’ എന്ന ദർശനത്തിന്റെ തന്നെ പുനരാവിഷ്ക്കാരമല്ലേ? ജീവിതപ്രേമമാകുന്ന മഹാത്മ്യത്തിൽ ആ യാത്രയിൽ ഉ

ണ്ടാകുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾ പോലും ദീർഘനോട്ടത്തിൽ നേട്ടമായ് വരാം എന്ന ദർശനം തന്നെയാണല്ലോ ഗീതയിലൂടെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനന് ഉപദേശിച്ചതും. അമ്പേറ്റു പീടയുമ്പോൾ പോലും അമ്പെയ്ത വേടനും നന്മ നേരുന്ന അൻപിന്റെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യമാണ് ഭാരതീയർക്കുള്ളത്. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണ സമയത്തിന്റെ സൂചനകൾ ഇവിടെ കാണാം. ‘ഭഗവാന്റെ ചെന്താമലർ പാദം കണ്ട് മൃഗമെന്നു കരുതി അമ്പെയ്ത ജരൻ എന്ന വേടൻ, താൻ അമ്പെയ്തത് ഭഗവാനെ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മാപ്പിരുന്നു. ഭഗവാനാകട്ടെ, “അല്ലയോ പുണ്യവാനായ കാട്ടാളാ! നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. നീ ധന്യനായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.....നീ അപരാധിയല്ല. നീ സുകൃതികളിൽ സുകൃതിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു” എന്നനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ജീവൻ മുക്തി നൽകിയതായി ഭഗവതത്തിൽ പറയുന്നു.¹⁶ നമ്മെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരെപ്പോലും സ്നേഹിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികദർശനം. എത്രത്തോളം ആഴത്തിൽ മുറിവേൽക്കുന്നോ അത്രത്തോളം കനിവിന്നുറവാകുന്നതാണ് ഭാരതീയപൈതൃകം എന്ന് ശോകത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യന്റെ വീരാപദാനങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്ന ഭാരതീയസംസ്കാരാകാരമായ എല്ലാ പുരാണേതിഹാസങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

വ്യഥയിൽ നിന്നു വീര്യം കൊണ്ടുയരാൻ സാധ്യമാകുമെങ്കിൽ മാത്രമേ ജീവിതം താളാത്മകമായി മുന്നോട്ട് പോകൂ. ഏറ്റവും ശുഭകരമായ ആ യാത്ര ആരംഭിക്കേണ്ടത് ബ്രാഹ്മമൂഹൂർത്തിലാ വണമെന്നും ‘യാത്ര’ എന്ന അവസാന ഖണ്ഡത്തിൽ ഗോത്രത്തലവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അസ്തമയം മുതൽ ഉദയം വരെയുള്ള സമയത്തെ നാലായി ഭാഗിച്ചാൽ മൂന്നാം പാദം അവസാനിച്ച് നാലാം പാദം തുടങ്ങുന്ന സമയമാണ് ബ്രാഹ്മനിമിഷം. ഈനിമിഷത്തിൽ കാലു തരിക്കുന്നതു യാത്രയ്ക്കാണ്. മനസ്സു തരിക്കുന്നതു സ്നേഹത്തിനാണ്. ബുദ്ധി തരിക്കുന്നതു വചനപ്രകടനത്തിനാണ്. ഏതായാലും ഈ നിമിഷത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മം ശുഭമാണ്, ശുദ്ധമാണ്, പൂർണ്ണവുമാണ്.¹⁷

“ഹിമാലയ മഹാദ്രിക്കു

ഗംഗ പുണ്യാഭിഷേകമാം

ഇവചേർന്നാൽ യാത്രികർക്കു

മംഗളസ്വപ്ന ദർശനം

ആ ദർശനത്തുടിപ്പേറ്റു

ചക്രവാളമുണർന്നുപോയ്

ആദ്യത്തെ കിരണം കോരി-

ത്തരിപ്പിക്കുന്നു ഭൂമിയെ

ആ തരിപ്പിന്റെ താളത്തി-

ലാദ്യത്തെച്ചുവടു വയ്ക്കുക

സൂര്യഗായത്രി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാ—

ക്കാൽ മണ്ണിൽ ചവിട്ടുക”

എന്നു പറയുന്ന കവി ഗായത്രിമന്ത്രത്തിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ സൂര്യഗായത്രിമന്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെയാണ് വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്. അന്ധകാരവും അജ്ഞാനവും അജ്ഞതയും അകറ്റാൻ ഗായത്രിമന്ത്രം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് ജീവിതയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്ന ഭാരതീയ വിശ്വാസം ഈ ഭാഗത്തു കാണാം.

“ഓം ഭൂർ ഭുവഃസ്വ

തത് സവിതുർ വരേണ്യം

ഭർഗോ ദേവസ്യ ധീമഹി

ധിയോ യോന പ്രചോദയാത്”

‘ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും സ്വർക്ഷത്തിന്റെയും അധിപനായ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരമൂർത്തികളെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മൂന്നുലോകത്തിലും അന്ധകാരവും അജ്ഞാനവും അജ്ഞതയും ദൂരീകരിക്കുന്ന സൂര്യദേവൻ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയേയും പ്രവൃത്തികളെയും പ്രചോദിപ്പിക്കട്ടെ’ എന്ന പ്രാർത്ഥന തന്നെയല്ലേ വാഗ്ദത്തഭൂമിയിലേയ്ക്കു യാത്രതിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിലുള്ളത്.¹⁸

ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനങ്ങളും തത്വചിന്തകളും മാത്രമല്ല ഭാരതപൈതൃകത്തിൽ നിന്നും അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ തന്റെ കവിതകൾക്കു മാറ്റുകൂട്ടുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. പുരാണകഥാസൂചനകളെയും മിത്തുകളെയും സന്ദർഭോചിതമായി ഇണക്കിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ആസ്വാദനത്തിന്റെ അനുഭൂതിതലം വായനക്കാർക്ക് സുഗ്രഹമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിതാവിന്റെ സ്നേഹം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വിഷ്ണുഭക്തിയിലൂടെ ഭഗവദ്പ്രീതിയാൽ ലോകത്തിന്റെ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമ

പദം പ്രാപിച്ച ധ്രുവനക്ഷത്രത്തിന്റെ കഥ ഭാരതത്തിലെ പൗരാണിക തത്ത്വജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നായ ശ്രീമദ് ഭാഗവതത്തിൽ നാലാം സ്കന്ദം എട്ടാമധ്യായത്തിലെ കഥ. ¹⁹ ഇതിന് ഉപോദ്ബലകമാണ്. ഈ കഥയാകട്ടെ, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയാവണം യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശമെന്ന മഹത്തത്ത്വത്തെ ആസ്വാദക മനസ്സി ലേക്കെത്തിക്കുവാൻ ‘ഗോത്രയാന’ത്തിന്റെ നിരവധി ഭാഗങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ കാരൂണ്യത്തിന്റെ സൂചനകളും രാഹുകേതുകളുടെയും മറ്റ് പുരാണപരാമർശങ്ങളുടെയും സൂചനകളും ‘ഗോത്രയാന’ത്തിനു മാറ്റ് കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

മുകളിൽ പരാമർശിച്ച വസ്തുതകൾ കൂടാതെ ഗോത്രയാനത്തിന്റെ ഘടനയിലും ഭാരതീയ കവിതാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ നേർച്ചിത്രങ്ങൾ നമുക്ക് കാണാനാവും. ഭാരതീയ പൈതൃക സമ്പത്തു കളായ ഇതിഹാസ പുരാണങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ എട്ടക്ഷര ഛന്ദസ്സിലാണ് (അനുഷ്ടുപ്പ്)നിബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന് ഏതാണ്ട് സമാനമാണ് ഗോത്രയാനത്തിന്റെ ശില്പഘടനയും. കഥാഭാഗങ്ങളെ സർഗ്ഗങ്ങളായി പിരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യരീതിയ്ക്ക് തുല്യമായി പന്ത്രണ്ട് ഖണ്ഡങ്ങളിലായാണ് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ഈ കാവ്യം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്ധ്യയ്ക്ക് നിലവിളക്ക് തെളിച്ചുവെച്ച് വായിക്കേണ്ട കാവ്യമാണിതെന്ന് ഗോത്രയാനപാരായണം ശ്രദ്ധിച്ചതിനുശേഷം പ്രൊഫ. സുധ ബാലചന്ദ്രൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും ഇത് ഒരു ഇതിഹാസ കാവ്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടതിനാലാകണം. ഇതുതന്നെയാണ് ഗോത്രയാനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഓരോ ആസ്വാദകന്റെയും മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഭാവവും .

ഉപസംഹാരം:

വ്യഥയിൽ നിന്ന് വീര്യം ഉൾക്കൊണ്ട് ഉയരുന്ന താളമായി മനുഷ്യന്റെ മഹാകഥ നാവോരു പാടിയിരിക്കുന്ന ‘ഗോത്രയാനം’ എന്ന കവിത ഭാരതീയമായ, ആദ്ധ്യാത്മിക-സാംസ്കാരിക ദർശനങ്ങളുടെയും ഭാരതീയ സ്വത്വാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും ആകരമാണെന്നു പറയാം. ഭാരതീയ ദർശനം അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ കവിതകളുടെ അന്തർധാരയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റെല്ലാ കവിതകളുമെന്നപോലെ ‘ഗോത്രയാന’വും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാരതീയ സ്വത്വത്തിലൂന്നി നിന്നുകൊണ്ടുള്ള മനുഷ്യജീവിതയാനം, മഹാദുഃഖങ്ങളെപ്പോലും സ്നേഹതാളമായ്ത്തീർക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു ‘ഗോത്രയാനം’ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക-ഭൗതിക-തത്ത്വചിന്താപരമായ പൈതൃകസമ്പത്ത് ആധാരമാക്കിയുള്ള ജീവിതം ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണമായ, ആഹ്ലാദപൂർണ്ണമായ ഒരു ഭൂമികയിലെത്തിച്ചേരുന്നതിന്റെ മഹത്തായ ദർശനമാണ് ‘ഗോത്രയാന’ത്തിലൂടെ അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും സംസ്കൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും മനുഷ്യന്റെ പ്രയാണത്തിലെ അനിവാര്യപടവുകളായി മാറുന്നു ‘ഗോത്രയാന’ത്തിൽ.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ:

1. Krishna Rayen., ‘In the Sacred Navel of Our Dreams (Essays on Ayyappa Panikers Poetry) Kottayam : Current Books, 2003. Page173.
(മാളുബൻ പബ്ലിക്കേഷൻസിന്റെ പതിപ്പിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്)
2. സാനു,എം കെ., ‘അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ: നിഷേധത്തിന്റെ ചാരുരൂപം’, കോട്ടയം : ഡി സി ബുക്സ് , 2014. ഒക്ടോബർ, പേജ്.121
3. വാര്യർ,സി.ജി.,‘ശ്രീ വാല്മീകി രാമായണം ഗദ്യവിവർത്തനം’,പൊന്നാനി : ശ്രീ വാല്മീകി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, . 1975. ഏപ്രിൽ,പേജ്.8,
4. അച്യുതവാര്യർ,എസ്.,‘കേരളസംസ്കാരം’,തിരുവനന്തപുരം :കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2010. ഏപ്രിൽ, പേജ്.69.
5. തമ്പി,എം.ജെ.കെ.,‘ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത’(വ്യാഖ്യാ.), തിരുവനന്തപുരം : യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ് &പബ്ലിക്കേഷൻസ്, . 2003. ജനുവരി, പേജ്.108.
6. മുക്താനന്ദയതി, ‘പിണ്ഡനന്ദി’, വൺ-വേൾഡ് സ്കൂൾ ഓഫ് വേദാന്ത, എറണാകുളം, 2012. ആഗസ്റ്റ്, പേജ്.35.
7. മുക്താനന്ദയതി, ‘പിണ്ഡനന്ദി’, വൺ-വേൾഡ് സ്കൂൾ ഓഫ് വേദാന്ത, എറണാകുളം, 2012. ആഗസ്റ്റ്, പേജ്.09.
8. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ കെ., ‘ഗോത്രയാനം’, തിരുവനന്തപുരം : മാളുബൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2007. ഏപ്രിൽ, പേജ്.62.
9. സാനു എം കെ., ‘അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ: നിഷേധത്തിന്റെ ചാരുരൂപം’, കോട്ടയം : ഡി സി ബുക്സ്, 2014. ഒക്ടോബർ, പേജ്.121.
10. നാരായണമേനോൻ, നാലപ്പാട്ട്.,‘ആർഷജ്ഞാനം’, കോഴിക്കോട് : മാതൃഭൂമി ഗ്രന്ഥവേദി, 2004. പേജ്.108.
11. ഉപാസന, സുനിൽ., ‘ആർഷദർശനങ്ങൾ’, അങ്കമാലി : ബുദ്ധ ബുക്സ്, 2017. മാർച്ച് പുറം.48
12. തമ്പി എം.ജെ.കെ., ‘ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത’(വ്യാഖ്യാ.), തിരുവനന്തപുരം :യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ് &പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2003. ജനുവരി പേജ്.110.
13. തമ്പി,എം.ജെ.കെ., ‘ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത’(വ്യാഖ്യാ.), തിരുവനന്തപുരം : യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ് &പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2003. ജനുവരി, പേജ്.101.

14. പ്രകാശം ,കെ., ‘വ്യാസമഹാഭാരതം’, കോട്ടയം : വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം ബുക്കു ഡിപ്പോ, 2002. നവംബർ, പേജ്.46.
15. പ്രകാശം ,കെ., ‘വ്യാസമഹാഭാരതം’, കോട്ടയം : വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം ബുക്കു ഡിപ്പോ, 2002. നവംബർ, പേജ്.24.
16. നായർ,പി എസ്സ്., ‘മഹാഭാഗവതം(ഗദ്യം)’, ആലപ്പുഴ : വിദ്യാരംഭം പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2009. ആഗസ്റ്റ്, പേജ്. 537.
17. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ കെ., ‘ഗോത്രയാനം’, തിരുവനന്തപുരം : മാളുബൻ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2007. ഏപ്രിൽ, പുറം.79.
18. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ കെ., ‘ഗോത്രയാനം’,തിരുവനന്തപുരം : മാളുബൻ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2007. ഏപ്രിൽ, പുറം.80
19. നായർ,പി എസ്സ്., ‘മഹാഭാഗവതം(ഗദ്യം)’, ആലപ്പുഴ : വിദ്യാരംഭം പബ്ലിഷേഴ്സ്, 2009 ആഗസ്റ്റ്, പേജ്. 57-66.

Websites:

1. web.https://sreyas.in/4548 ,സന്ദർശിച്ചത്-30നവം.2018
2. (web.http://schoolofvedanta.org/ebooks/Pindanandi%20of%20Sree%20Narayana%20Guru.pdf), സന്ദർശിച്ചത്-2ഡിസം.2018
3. (web.http://schoolofvedanta.org/ebooks/Pindanandi%20of%20Sree%20Narayana%20Guru.pdf)സന്ദർശിച്ചത്-2ഡിസം.2018
4. (https://sreyas.in/7300) സന്ദർശിച്ചത്-30നവം.2018
5. (1.https://sreyas.in/7300)സന്ദർശിച്ചത്-30നവം.2018

Call for Research Papers:

Genuine Research Papers are invited to be published in the bi-annual Peer Refereed Multi Disciplinary Research Journal, Misbah - Niche of Knowledge. The Papers should not have been published elsewhere. The matter should be typed and saved preferably as Adobe Page Maker file [pmd.] or, MS. Word file with Times New Roman / ML-TT Karthika / ML-TT Revathi / DV-TT- Yogesh as font, with font size 12 and 1.5 line spacing. Bibliography / References must be given as per M.L.A Style latest edition. PDF files are not accepted. There should be given an Abstract of not more than 200 words and five Key-words before the Introduction. Complete address with Mobile No. and e-mail ID is mandatory. The soft copy shall be sent to the following e-mail id of the Research Committee: misbahmes@gmail.com.

Subscription charges for a single copy of the Journal is Rs. 750/-

Annual Subscription - Rs. 1500/-

Payment shall be credited to the Joint Account of the **Principal & Coordinator, Research Committee, MES College Nedumkandam in the Union Bank of India, Nedumkandam branch.**

A/C No. 455102010025494

IFSC Code UBIN0545511

N.B.: The Journal will be posted to the address concerned.